

Lessen uit het boek Handelingen (1)

Contents

Voorwoord	3
Een boodschap voor iedereen.....	5
Vaten voor gebruik door de Meester	10
Kracht op Pinksteren	15
Vreugde door berouw	20
Alleen God vrezen.....	26
Echte onzelfzuchtigheid.....	31
Vrijmoedigheid geschonken	36
Grotere doeltreffendheid bereiken.....	41
Op naar Samaria	46
De overgave van Saulus	52
Hoop voor “Wereldlingen” buitenaf	57
Gods waarheid gerechtvaardigd.....	62
Verder reiken dan onze geriefelijkheidszone.	

67

Deze uitgave wordt gerealiseerd door gaven van leden en door vrijwillige bijdragen, waarvoor wij bijzonder dankbaar zijn.

Uitgegeven door de
Generale Conferentie van
de Seventh Day Adventist
Reform Movement
P O Box 7240, Roanoke
VA 24019, USA
Web: <http://www.sdarm.org>

Nederland
Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Mezenhof 41
9561 CC Ter Apel
Bank:
NL27 INGB 0004294694
BIC nummer: INGBNL2A
Web: <http://www.zda-ref.nl>

Suriname
Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Kashmirstraat 104
Paramaribo
Boerbuiten
Postbus 8141
Web: <http://www.zda-ref.nl>

De Sabbat Bijbellessen, een dagelijks studieprogramma, zijn alle op de Bijbel en de Geest der profetie gebaseerd zonder toevoegingen. De citaten zijn zo kort mogelijk om beknopte, exacte gedachten weer te geven. Tussen haakjes staan enige woorden om in te staan voor een duidelijk, passend verband en een goede leesbaarheid. Verdere studie van de bronmaterialen wordt sterk aanbevolen.

Illustraties: Sermon View on the front cover; 123RF on pp. 4, 25, 72; Map Resources on pp. 51, 72.

Voorwoord

De komende zes maanden zullen Sabbatschoolstudenten over de hele wereld worden aangemoedigd en gestimuleerd tot actie door Gods woord bij het onderzoeken van Lessen uit het boek Handelingen.

Wat begon als een enorme teleurstelling voor de christelijke gelovigen na de kruisiging van hun Heer, veranderde drastisch. “Na de dood van hun Heer waren zij (de discipelen van Christus) een hulpeloos, teleurgesteld, ontmoedigd gezelschap, als schapen zonder een herder; maar nu gaan zij uit als getuigen van de waarheid, met geen wapens dan het woord en de Geest van God, om over alle tegenstand te zegevieren.” – Testimonies to Ministers, blz. 66-67.

“Wij hebben behoefte aan een diepere godsvrucht en de oprechte zachtmoedigheid van de grote Leraar. Ik moet u zeggen ... dat het gehele boek der Handelingen ons studieboek is. Wij allen moeten persoonlijk ons hart verootmoedigen en dagelijks bekeerd worden.” – Bijbelcommentaar, blz. 435.

“IJver voor God dreef de discipelen om met een geweldige kracht van de waarheid te getuigen. Moest deze ijver niet onze harten doen ontvlammen vastberaden de boodschap van de verlossende liefde, van Christus en Die gekruisigd, uit te dragen?” – Uit de Schatkamer der Getuigenissen 3, blz. 218.

“Morele duisternis bedekt de aarde als een doodskleed. Allerlei valse leerstellingen, ketterijen en satanisch bedrog misleiden het verstand van de mensen. Zonder de Geest en de kracht van God zullen wij tevergeefs werken om de waarheid te verkondigen.

Door na te denken over Christus, door geloof in Hem te oefenen, door zelf Zijn reddende genade te ervaren, worden wij geschikt om Hem aan de wereld te brengen. Als wij van Hem hebben geleerd, dan zal Jezus ons thema zijn; Zijn liefde, die op het altaar van ons hart brandt, zal het hart van de mensen bereiken. De waarheid zal gebracht worden, niet als een koude, levenloze theorie, maar in de kracht van de Geest.” – Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 131.

“Het tijdsverloop heeft in de belofte van Christus bij Zijn afscheid, om de Heilige Geest te zenden als Zijn vertegenwoordiger, geen verandering gebracht. Het is absoluut geen terughoudendheid van de zijde van God, dat de rijkdommen van Zijn genade de mensen niet van omhoog toestromen. Als de vervulling der belofte niet zo gezien wordt, als deze wel kon zijn, dan komt dit, omdat de belofte niet zo gewaardeerd wordt, als dit wel moest.” – Van Jeruzalem tot Rome, blz. 36-37.

“De mate van de Heilige Geest, die wij ontvangen, zal in verhouding staan tot de mate van ons verlangen en het geloof, dat ervoor wordt uitgeoefend, en het gebruik, dat wij zullen maken van het licht en de kennis, die ons zullen worden gegeven. Ons zal de Heilige Geest worden toevertrouwd in overeenstemming met onze bekwaamheid om deze te ontvangen en ons vermogen om deze aan anderen uit te delen.” – The Review and Herald, 5 mei 1896.

“Een wereld, die vergaat in zonde, moet verlicht worden. De verloren parel moet gevonden worden. Het verloren schaap moet veilig naar de schaapskooi worden teruggebracht. Wie wil meedoen met de zoektocht? Wie zal het licht brengen aan degenen, die rondwalen in de duisternis van dwaling?” – The Review and Herald, 23 juli 1895.

De Sabbatschool Afdeling van de Generale Conferentie

Eerste Sabbatgaven voor het Spaanse zangboek

Geliefde broeders, zusters en vrienden over de hele wereld:

Muziek werd geboren in het hart van God om een ontmoetingsplaats te zijn tussen de Schepper en het schepsel, een moment van verbinding, waarin geschapen wezens hun aanbidding voor de grote Schepper tot uitdrukking konden brengen. De psalmist verklaart: ‘Zingt de Heere, looft Zijn Naam; boodschapt Zijn heil van dag tot dag. Vertelt onder de heidenen Zijn eer, onder alle volken Zijn wonderen... Geef de Heere, gij geslachten der volken! Geef de Heere eer en sterkte. Geef de Heere de eer Zijns Naams; brengt offer, en komt in Zijn voorhoven. Aanbidt de Heere in de heerlijkheid van het heiligdom; schrikt voor Zijn aangezicht, gij ganse aarde’ (Psalm 96:2-3,7-9).

“Muziek maakt deel uit van de aanbidding van God in de hemel, en in onze liederen moeten we trachten, zoveel als mogelijk is, de harmonie van de hemelse koren te benaderen... Zingen is als deel van de eredienst evenzeer een vorm van aanbidding als het gebed.” –Patriarchen en Profeten, blz. 546.

Muziek kan het leren vergemakkelijken en “dit is een van de doelmatigste middelen om het hart te ontroeren door de geestelijke waarheid.” –Het Geloof Waardoor Ik Leef, blz. 273.

In gedachten houdend het belang van goede muziek en de context van aanbidding, onderwijs en evangelisatie presenteren we aan de Reformatie familie onze dringende behoefte aan het hebben van het eerste officiële zangboek in de Spaanse taal. Er zijn 21 landen met Spaans als hoofdtal en naar schatting spreken tussen de 527 en 580 miljoen mensen Spaans wereldwijd, en de overgrote meerderheid hiervan zijn moedertaalsprekers.

Het proces van het voorbereiden van dit zangboek in het Spaans omvat uitvoerig vertaalwerk, juridische auteursrecht kwesties, het technische werk van de liederen opnieuw te harmoniseren, ze in nieuwe toonsoorten over te schrijven, de notatie invoegen in de respectievelijk partituren en bewerken in software.

Omdat het een kostbare onderneming is, roepen we alle Sabbatschoolstudenten vriendelijk op om ons te helpen met dit project, zodat we binnenkort onze officiële zangboek kunnen hebben, geschikt voor erediensten van onze God.

We bidden, dat de Heer u rijkelijk zal belonen voor het vrijelijk geven aan dit doel, en wij danken u bij voorbaat voor uw steun en genereuze bijdrage.

Uw broeders en zusters vanuit de Zuid-Amerikaanse Regio

Een boodschap voor iedereen

Tekst om te onthouden: “En Jakobs overblijfsel zal zijn in het midden van vele volken, als een dauw van de Heere, als druppels op het kruid, dat op geen man wacht, noch mensenkinderen verbeidt” (Micha 5:6).

“Het hart, dat in harmonie is met God, heeft deel aan de vrede des hemels, en zal de gezegende invloed daarvan overal om zich heen verspreiden. De geest van vrede zal als dauw rusten op harten, die vermoeid en belast zijn door de strijd in de wereld.” – *Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen*, blz. 30-31.

Aanvullende studie : –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen* 2, blz. 384-397.

ZONDAG

28 maart

1. GEROEPEN OM EEN ZEGEN TE ZIJN

1. Wat is altijd Gods plan geweest voor de weinigen, die Hem aannemen? Micha 5:6.

“Toch had God Israël uitverkoren. Hij had hen geroepen om onder de mensen de kennis van Zijn Wet te bewaren, zowel als van de symbolen en profetieën, die heenwezen op de Heiland. Hij wenste, dat ze bronnen van heil voor de wereld zouden zijn. Wat Abraham was in het land van zijn vreemdelingschap, wat Jozef was in Egypte, en wat Daniël was aan het hof te Babel, moest het Hebreeuwse volk zijn onder volkeren. Ze moesten God aan de mensen openbaren.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 16.

B. Hoe beschreef Christus de manier, waarop de Hebreeuwse natie faalde in Zijn plan, en welke waarschuwing moeten wij ervan aannemen? Lukas 20:9-18.

“Wij moeten oppassen, dat wij niet hetzelfde lot ondergaan als het oude Israël. De geschiedenis van hun ongehoorzaamheid en ondergang is opgetekend om ons te onderrichten, zodat wij kunnen vermijden te doen, wat zij deden.” –*The Review and Herald*, 10 juli 1900.

2. EIGENSCHAPPEN VAN DE GEKOZENEN

- A. Wat moeten wij leren over specifieke valstrikken, die vooral het oude Israël in de val hadden gelokt? Spreuken 11:2; 29:23.**

“Wanneer afgodendienaars werden opgehitst om de waarheid te vernietigen, stelde de Here Zijn dienaars voor het aangezicht van koningen en heersers, opdat zij en hun volk het licht zouden mogen ontvangen. Keer op keer werden de grootste vorsten ertoe gebracht het oppergezag uit te roepen van de God, die door hun Hebreeuwse gevangenen gediend werd.

Door de Babylonische ballingschap werden de Israëlieten afdoende genezen van het aanbidden van gehouwen beelden. Gedurende de eeuwen, die daarop volgden, leden zij onder de druk van de heidense vijanden, tot zij de vaste overtuiging kregen, dat hun voorspoed afhing van hun gehoorzaamheid aan de wet van God. Bij zeer velen werd echter de gehoorzaamheid niet gedreven door liefde. Het motief was zelfzuchtig. Zij dienden God uiterlijk als middel tot het verkrijgen van nationale grootheid. Zij werden niet het licht der wereld, maar sloten zich van de wereld af om te ontkomen aan de verleiding weer afgoden te gaan dienen. In de aanwijzingen, die God hun door Mozes had gegeven, had Hij aan hen beperkingen opgelegd betreffende de omgang met afgodendienaars, maar deze leer werd verkeerd uitgelegd. De aanwijzingen waren gegeven om te voorkomen, dat ze zich zouden overgeven aan heidense gebruiken. Nu werden ze echter gebruikt om een scheidsmuur op te trekken tussen Israël en andere volken. De Joden beschouwden Jeruzalem als hun hemel, en ze waren afgunstig, uit vrees dat de Here aan de heidenen genade zou bewijzen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 17-18.

- B. Beschrijf de nederigheid en ernstig van geest, die nodig zijn om Gods roeping te aanvaarden. Matthéüs 11:28-30.**

“De Joodse leiders vonden zich te geleerd om nog onderwijs te ontvangen, te rechtvaardig om verlossing van node te hebben, te hoog vereerd dan dat zij de eer, die van Christus komt, behoefden. De Heiland wendde Zich van hen af, om aan anderen de voorrechten, die zij hadden misbruikt en het werk, dat zij hadden geringschat, toe te vertrouwen. Gods heerlijkheid moet worden geopenbaard en Zijn Woord bevestigd. Christus’ koninkrijk moet in de wereld worden opgericht. Gods verlossingswerk moet in de steden der wildernis worden verkondigd; en de discipelen werden geroepen om het werk te doen, dat de Joodse leiders hadden nagelaten.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 13.

3. EEN DUIDELIJKE OPDRACHT

A. Wat is het doel van Gods kinderen op deze aarde, en waar beginnen wij het te voltooien? Matthéüs 5:14-16.

“Zo moet iedere medewerker van Christus beginnen op de plaats, waar hij zich bevindt. In onze eigen families zijn zielen, die hongeren naar medegevoel, naar het brood des levens. Het kan zijn, dat er kinderen zijn, die voor Christus moeten worden opgeleid. Er zijn heidenen aan onze eigen deur. Laat ons getrouw het werk doen, dat het meest voor de hand ligt. Laten onze pogingen daarna worden uitgebreid, zover als Gods hand ons zal leiden. Het werk van velen kan beperkt schijnen door de omstandigheden, maar, waar het ook wordt verricht, indien het wordt verricht met geloof en getrouwheid, zal het gestuwd worden naar de verste uithoeken der aarde.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 720-721.

B. Wat moet ons opschrikken om onze beweegredenen en prioriteiten in het leven opnieuw te onderzoeken? 1 Korinthe 9:16; 2 Korinthe 10:16-18.

“Maar we mogen het gebod: ‘Gaat heen in de gehele wereld’, niet uit het oog verliezen. Wij worden opgeroepen om onze ogen op te heffen naar de ‘nog verder’ gelegen gebieden. Christus rukt de scheidsmuur neer, het verdeeldheid zaaiende vooroordeel van nationaliteit, en leert liefde voor heel het menselijk gezin. Hij heft de mensen uit boven de nauwe kring, die hun zelfzucht voorschrijft; Hij doet alle grensscheidingen en kunstmatige onderscheidingen in de samenleving ophouden. Hij maakt geen onderscheid tussen buren en vreemdelingen, vrienden en vijanden. Hij leert ons iedere ziel in nood te beschouwen als een broeder, en de wereld als ons arbeidsterrein.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 721.

“In plaats van extra gebouwen uit te breiden en op te richten ... waar onze instellingen al zijn gevestigd, zou er een beperking moeten zijn aan de wensen. Laat de middelen en de werkers verspreid worden om de waarheid en de waarschuwende boodschap te verkondigen in ‘andere gebieden’.” –*Testimonies for the Church* 8, blz. 50.

“Terwijl u uw neiging om geld te verkrijgen hebt bevredigd, Gods geld, waarvoor u rekening moet afleggen, is het zendingswerk belemmerd en door gebrek aan middelen en werkers om de banier van de waarheid te planten op plaatsen, waar de mensen nooit de waarschuwingsboodschap hebben gehoord.” –*Testimonies for the Church* 8, blz. 51.

“Wie zullen aangename huizen en dierbare familiebanden verlaten, en het kostbare licht van de waarheid naar verre landen brengen?” –*Testimonies for the Church* 8, blz. 54.

4. HET GEHEIM VAN KRACHT

- A. Leg de betekenis uit van het visioen, dat aan de profeet Zacharia werd gegeven en het werk van God op deze aarde uitbeeldt. Zacharia 4:1-3.**

“Een groot werk moet gedaan worden door de mensen bekend te maken met de reddende waarheden van het Evangelie. Dit is het door God verordeneerde middel om tegen de vloed van zedelijk verderf een dam op te werpen. Het is Zijn middel om Zijn zedelijk beeld in de mens te herstellen. Het is Zijn geneesmiddel tegen de algemene ontreddering...

Al het licht van het verleden, al het licht, dat schijnt in de tegenwoordige tijd en straalt in de toekomst, zoals geopenbaard in Gods Woord, is voor iedere ziel, die dat wil aannemen. De heerlijkheid van dit licht, dat juist de heerlijkheid is van Christus' karakter, moet geopenbaard worden in de individuele christen, in het gezin, in de gemeente, in de bediening des Woords en in elke instelling, die opgericht is door Gods volk. Die allen zullen volgens 's Heren bedoeling symbolen zijn, van wat voor de wereld gedaan kan worden. Zij moeten zinnebeelden zijn der reddende kracht van de waarheden van het Evangelie. Het zijn middelen in de vervulling van Gods grote plan ten aanzien van de mensheid.

De leden van Gods volk moeten kanalen zijn, waardoor de hoogste invloed kan uitwerken op het heelal. In het visioen van Zacharia worden de twee olijfbomen, die staan voor God, voorgesteld als stortende uit henzelf de gouden olie door gouden pijpen in het oliekruikje van het heiligdom. Van hieruit worden de lampen van het heiligdom gevoed, opdat ze aanhoudend een helder, schijnend licht zullen geven. Zo worden via de gezalfden, die staan in Gods tegenwoordigheid, de volheid van Goddelijk licht en liefde en kracht toebedeeld aan Zijn volk, opdat zij weer aan anderen licht en blijdschap en verkwikking zullen toebedelen. Zij moeten kanalen worden, waardoor Goddelijke werktuigen aan de wereld de stroom van Gods liefde doen toekomen.” – *Uit de Schatkamer der Getuigenissen 2, blz. 385-387.*

- B. Wat is de energie toevoerende “batterij” voor de taak om de wereld te verlichten? Zacharia 4:6.**

“Er wordt veel meer gedaan door het hemelse universum, dan wij beseffen, in het voorbereiden van de weg, zodat zielen kunnen worden bekeerd. Wij moeten in harmonie werken met de boodschappers van de hemel. Wij willen meer van God; wij moeten niet het gevoel hebben, dat praten en preken het werk kunnen doen. Tenzij de mensen bereikt worden door God, zullen zij nooit bereikt worden.” – *Testimonies for the Church 6, blz. 50.*

5. HARTEN GLOEIEN

A. Verklaar onze grootste behoefte in deze tijd. Johannes 1:12-13; 3:5-8; 4:14.

“Medearbeiders, wij moeten Jezus, de dierbare Jezus, veel vollediger in ons eigen hart hebben, als wij willen slagen om Hem aan de mensen voor te stellen. Wij hebben grote behoefte aan de hemelse invloed, Gods Heilige Geest, om ons werk kracht en doeltreffendheid te geven. Wij moeten het hart openen voor Christus. Wij hebben veel standvastiger geloof en meer vurige toewijding nodig. Ons ik moet sterven, en in gedachten en hart een aanbidde liefde voor onze Heiland koesteren. Als wij de Heer met ons hele hart zoeken, zullen wij Hem vinden, en ons hart zal helemaal gloeien van Zijn liefde. Het eigen ik zal wegzinken in onbeduidendheid, en Jezus zal alles en in allen voor de ziel zijn.” –*Testimonies for the Church 6, blz. 51.*

“De waarachtig bekeerde ziel wordt verlicht vanuit de hoge, en Christus is in die ziel ‘een fontein van water, die ontspringt ten eeuwigen leven’. Zijn woorden, zijn motieven, zijn daden kunnen verkeerd worden uitgelegd en verdraaid, maar dat vindt hij niet erg, omdat er grotere belangen op het spel staan. Hij vraagt zich niet af, wat hem op het moment het beste uitkomt, hij heeft geen belangstelling voor uiterlijk vertoon; hij is niet uit op de lof van mensen. Zijn hoop is in de hemel, en hij houdt het rechte spoor, met zijn oog op Jezus gericht. Hij doet het goede, omdat het goed is, en omdat uitsluitend zij, die het goede doen, toegang zullen hebben tot het koninkrijk van God. Hij is vriendelijk en nederig, en heeft oog voor het geluk van anderen. Hij zegt nooit: ‘Ben ik mijns broeders hoeder’, maar hij heeft zijn naaste lief als zichzelf. Hij is niet ruw en gebiedend van aard, zoals de goddelozen; maar hij weerspiegelt het licht uit de hemel op de mensen. Hij is een ware moedige strijder van het kruis van Christus, terwijl hij het woord des levens uitdraagt.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 463-464.*

VRIJDAG

2 april

TERUGBLIK

1. Wat moet ik beseffen, als ik in de verleiding kom te denken, dat ik geen invloed op anderen heb?
2. Welk hoofdkenmerk kan mijn getuigenis voor Christus doeltreffender maken?
3. Wat moet in de ogen van God de hoogste prioriteit hebben voor Zijn volk?
4. Welke uitwerking heeft Zacharia’s visioen van de stromende olie op mij?
5. Beschrijf de werkelijk bekeerde christen.

Vaten voor gebruik door de Meester

Tekst om te onthouden: “Indien gij Mij liefhebt, zo bewaart Mijn geboden. En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij voor altijd bij u blijve in eeuwigheid” (Johannes 14:15-16).

“De Trooster is gegeven, dat Hij van de dingen van Christus kan nemen en deze ons kan tonen, zodat Hij in hun rijke zekerheid kan geven de woorden, die van Zijn lippen kwamen, en deze meedelen met levende kracht aan de ziel, die gehoorzaam is, die zich heeft ontdaan van het eigen ik.” –*The Signs of the Times*, 15 juli 1908.

Aanvullende studie : –*Selected Messages* 1, blz. 109-111.

ZONDAG

4 april

1. DE GEWELDIGE BELOFTE

- A. Beschrijf de kostbare belofte, die Jezus de avond voor Zijn kruisiging gaf, en hoe alleen kunnen wij deze ontvangen en erdoor gezegend worden. Johannes 14:15-17, 23.**

“Het gebed kan nooit de plaats van de plicht innemen. ‘Wanneer gij Mij liefhebt’, zegt Christus, ‘zult gij Mijn geboden bewaren’.... Zij, die God hun smeebeden voorleggen en aanspraak maken op Zijn belofte, terwijl zij niet voldoen aan de voorwaarden, beledigen Hem.” –*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 82.

“Wij moeten Christus vertegenwoordigen in elke karakterfase.

Wat is de Bijbelse karaktertest? (Zie Johannes 14:23).” –*Medical Ministry*, blz. 46.

“(Zie Johannes 14:23). De invloed van een krachtiger, van een volmaakte geest zal ons beheersen; want wij hebben een levende verbinding met de bron van alle blijvende kracht. In ons godzalig leven zullen wij gevangen worden, geleid door Christus. Niet langer zullen wij het gewone leven van zelfzucht leiden, maar Christus zal in ons leven. Zijn karakter zal in onze natuur tot uitdrukking komen. Op deze wijze zullen wij de vruchten des Geestes dragen.” –*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 33.

2. EEN BOEK VAN DADEN

A. Hoe begint Lukas, de geliefde arts, het boek Handelingen als een voortzetting van het boek in de Bijbel, dat zijn naam draagt? Lukas 24:50-53; Handelingen 1:1-3.

B. Waarover waren de discipelen in hun laatste vragen aan Jezus het meest bezorgd, en welke zorgen hebben wij gemeenschappelijk? Handelingen 1:6. Leg uit, wat wij moeten leren van Zijn antwoord. Handelingen 1:7; Johannes 9:4.

“God heeft ons niet de tijd geopenbaard, wanneer de boodschap van deze (derde engel) zal eindigen, of wanneer de proeftijd zal eindigen. Die dingen, die geopenbaard zijn, zullen wij voor onszelf en voor onze kinderen aannemen; maar laten wij niet proberen te weten, wat in de raden van de Almachtige geheim is gehouden. Het is onze plicht om te waken en te werken en te wachten, om elk moment te werken voor de zielen van mensen, die op het punt staan om te komen. Wij moeten voortdurend wandelen in de voetsporen van Jezus, in Zijn lijnen werken, Zijn gaven uitdelen als goede rentmeesters van de veelvuldige genade van God. Satan zal bereid zijn om aan iedereen, die niet elke dag van Jezus leert, een speciale boodschap van zichzelf te geven, om de wonderbare waarheid voor deze tijd zonder invloed te maken.” –*The Review and Herald*, 9 oktober 1894.

“Keer op keer ben ik gewaarschuwd met betrekking tot de tijdstelling. Er zal nooit meer een boodschap zijn voor het volk van God, die gebaseerd zal zijn op tijd. Wij moeten de definitieve tijd niet weten noch voor de uitstorting van de Heilige Geest noch voor de komst van Christus.” –*Selected Messages 1*, blz. 188.

“Wij leven in de slottonelen van de geschiedenis dezer aarde. De profetie is zo goed als vervuld. De uren der genade zijn bijna voorbij. Wij hebben geen tijd, zelfs geen moment, te verliezen. Laten we op wacht niet slapende worden gevonden. Laat niemand in zijn hart of door zijn werken zeggen: ‘Mijn Heer vertoeft te komen.’ Laat de boodschap van Christus’ spoedige wederkomst in ernstige waarschuwingswoorden weerklinken. Laten we overal mannen en vrouwen overreden, dat ze zich bekeren om de komende gramschap te ontvluchten. Laten we er bij hen op aandringen, dat ze onmiddellijk met hun voorbereiding beginnen, want we weten zo weinig, wat vóór ons ligt. Laten predikanten en leken-leden uitgaan in de rijpende velden om de lauwen en onverschilligen te zeggen, dat ze de Heere moeten zoeken, zolang Hij te vinden is.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 3*, blz. 263-264.

3. DE HEMELVAART EN ZEKERHEID

- A. Wat benadrukte Jezus in Zijn laatste opmerkingen vlak voor Zijn hemelvaart, en wat betekent dit voor ons? Handelingen 1:4-5, 8-9.**
-

“De Geest zou als een wederbarende macht worden gegeven, en zonder zou het offer van Christus geen waarde hebben gehad. De macht van de boze was door de eeuwen heen sterker geworden, en het was verbazingwekkend, hoe de mens zich aan deze gevangenschap had onderworpen. De zonde kon alleen worden weerstaan en overwonnen door de machtige werking van de Derde Persoon van de Godheid, Die zou komen, niet met beperkter macht maar in de volheid van de kracht Gods. De Geest bekrachtigt datgene, wat gewrocht is door de Verlosser der wereld. Door de Geest wordt het hart rein gemaakt. Door de Geest krijgt de gelovige deel aan de goddelijke natuur. Christus heeft Zijn Geest gegeven als een goddelijke kracht om alle geërfde en aangekweekte neigingen tot het kwade te overwinnen, en om Zijn eigen karakter op de gemeente te drukken.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 588.

- B. Met welke gezegende zekerheid kunnen getrouwe gelovigen van alle generaties in hoop rusten? Handelingen 1:10-11; Titus 2:11-13.**
-

“De discipelen hadden nu geen wantrouwen meer in de toekomst. Zij wisten, dat Jezus in de hemel was, en dat Zijn medegevoel nog met hen was. Zij wisten, dat zij een Vriend hadden op de troon van God, en zij waren verlangend hun gebeden in de naam van Jezus voor de Vader te brengen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 731.

“Met onuitsprekelijke vreugde erkennen overheden en machten en krachten de oppermacht van de Vorst des levens. De engelenscharen vallen in aanbidding voor Hem neer, terwijl blijde kreten de hemelse hoven vervullen: ‘Het Lam, Dat geslacht is, is waardig te ontvangen de macht en de wijsheid en de sterkte, en de eer en de heerlijkheid en de lof’ (Openbaring 5:12)...

Van dat hemels schouwspel komt de echo tot ons op aarde van de heerlijke woorden van Christus Zelf: ‘Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader, naar Mijn God en uw God’ (Johannes 20:17). Het hemelse en het aardse gezin zijn één. Voor ons is de Heere opgevaren, en voor ons leeft Hij. ‘Daarom kan Hij ook volkomen behouden, wie door Hem tot God gaan, daar Hij altijd leeft om voor hen te pleiten’ (Hebreeë 7:25).” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 733.

4. ONTMOETING MET EEN DOEL

- A. Waar kwamen de discipelen bijeen, wie waren de aanwezigen en wat deden zij? Handelingen 1:12-14. Wat kunnen wij van deze stap leren?**

“Terwijl de discipelen wachtten op de vervulling van de belofte, verootmoedigden zij zich in oprecht berouw en beleden zij hun ongeloof. Toen zij zich de woorden, die Jezus vóór Zijn dood tot hen had gesproken, weer te binnen brachten, begrepen zij daarvan steeds beter de betekenis. Waarheden, die zij vergeten waren, werden hun weer in herinnering gebracht en zij herhaalden deze voor elkander...

Deze dagen van voorbereiding waren dagen van diepgaand zelfonderzoek. De discipelen voelden hun geestelijke nood en riepen tot de Heere om de heilige zalving, die hen voor het werk van zielenredding moest bekwamen. Zij vroegen niet alleen voor zichzelf om een zegen. Aan hen was de last opgelegd om zielen te redden. Zij waren zich ervan bewust, dat het evangelie aan de gehele wereld moest worden gebracht, en zij maakten aanspraak op de kracht, die Christus had beloofd.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 25, 26.*

- B. Noem een beslissing, die werd genomen door de eerste gemeente, bestaande uit 120 gelovigen. Handelingen 1:15-26. Waarom moet de manier, waarop de keuze werd gemaakt in de zeer jonge gemeente, niet noodzakelijkerwijs gezien worden als de gebruikelijke methode? Handelingen 6:3.**

“Elk lid van de gemeente heeft een stem om gemeentebeambten te kiezen.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 3, blz. 247.*

“Laat niemand afgeleid worden van duidelijke, verstandige beginsels, die God heeft vastgesteld voor de leiding van Zijn volk, om voor leiding afhankelijk te zijn van enig middel zoals het opwerpen van een muntstuk. Zo’n handelwijze is de vijand der zielen welgevallig; want hij werkt om de munt te beheersen, en door zijn agenten werkt hij zijn plannen uit. Laat niemand zo gemakkelijk worden misleid, dat hij vertrouwen stelt in dergelijke testen. Laat niemand hun ervaring kleineren door hun toevlucht te nemen tot goedkope middelen voor leiding in belangrijke zaken, die verband houden met het werk van God.” –*Selected Messages 2, blz. 326.*

“Lees uw Bijbel met veel gebed. Probeer anderen niet te vernederen, maar vernedert uzelf voor God en ga vriendelijk om met elkaar. Het lot werpen voor de beambten van de gemeente, is niet in Gods orde. Laten verantwoordelijke mannen worden opgeroepen om de beambten van de gemeente te kiezen.” –*Selected Messages 2, blz. 328.*

5. ONZE BEHOEFTE NU

A. Wat is de grootste behoefte van ons allemaal juist nu ? Jesaja 26:4, 8-9.

“Wanneer u uw eigen wil, uw eigen wijsheid, opgeeft en van Christus leert, zult u toegang krijgen tot het koninkrijk van God. Hij eist volledige, onvoorwaardelijke overgave. Geef uw leven voor Hem op om te ordenen, te kneden en te vormen. Neem Zijn juk op u. Onderwerp u om door Hem geleid en onderwezen te worden. Leer dat u, tenzij u wordt als een klein kind, nooit het koninkrijk der hemelen kunt binnengaan.

In Christus blijven is alleen kiezen voor de gezindheid van Christus, zodat Zijn belangen worden vereenzelvigd met die van u. Blijf in Hem, om alleen te zijn en te doen, wat Hij wil. Dit zijn de voorwaarden van discipelschap, en tenzij deze worden nageleefd, kunt u nooit rust vinden...

U moet een innerlijke, hogere ervaring hebben. U moet groei in genade verwerven door in Christus te blijven. Als u bekeerd bent, zult u geen belemmering zijn, maar uw broeders en zusters versterken’.” –*Selected Messages 1, blz. 110-111.*

“Wij moeten veelvuldig in het gebed zijn, als wij vorderingen willen maken in het goddelijk leven. Hoe vaak baden wij niet, toen de boodschap van de waarheid voor het eerst werd verkondigd? Hoe vaak werd de bemiddelende stem niet gehoord in de binnenkamer, in de schuur, in de boomgaard of in het bos? Vaak besteedden wij uren in ernstig gebed, terwijl twee of drie tezamen aanspraak maakten op de belofte; vaak werd het geluid van wenen gehoord en daarna de stem van dankzegging en het loflied. Nu is de dag des Heeren dichterbij dan, toen wij eerst geloofden, en moeten wij oprechter, ijveriger en vuriger zijn dan in die eerste dagen. De gevaren, die ons bedreigen, zijn nu groter dan toen. Zielen zijn meer verhard. Nu moeten wij vervuld worden met de Geest van Christus, en wij moeten niet rusten, voordat wij die hebben ontvangen.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 134.*

VRIJDAG

9 april

TERUGBLIK

- 1. Noem de voorwaarden voor het ontvangen van de Heilige Geest, zoals weergegeven in Johannes 14.**
- 2. Waarom wordt ons gezegd, dat wij niet moeten proberen ons geloof te baseren op het vaststellen van tijd?**
- 3. Waarom is de Heilige Geest belangrijk voor het christelijke leven?**
- 4. Wat was de belangrijkste focus van gebed tijdens de eerste gemeentebijeenkomst?**
- 5. Hoe kunnen wij worden geïnspireerd door de focus van de eerste Adventgelovigen?**

Kracht op Pinksteren

Tekst om te onthouden: “Indien dan gij, die boos zijt, weet uw kinderen goede gaven te geven, hoeveel te meer zal de hemelse Vader de Heilige Geest geven aan hen, die Hem bidden?” (Lukas 11:13).

“Wij zouden even oprecht om de Heilige Geest moeten bidden, als de discipelen baden op Pinksteren. Als zij het toen nodig hadden, dan hebben wij het vandaag nog meer nodig.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 131.*

Aanvullende studie : –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 25-30;*
–*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 3, blz. 214-219.*

ZONDAG

11 april

1. ZICH VOORBEREIDEN OP DE UITSTORTING

A. Wat gebeurde er in antwoord op gebed, toen de discipelen één waren op één plek, en wat kunnen wij hiervan leren? Lukas 11:13; Handelingen 2:1-2.

“Let wel op, dat pas, nadat de discipelen tot een volnaakte eenheid waren gekomen, en zij niet langer twisten om de hoogste plaats, de Geest werd uitgestort. Zij waren één van zin. Alle geschillen waren uit de weg geruimd...”

De discipelen vroegen niet om een zegen voor zichzelf. Zij voelden zich verantwoordelijk voor zielen...

Laten christenen alle tweedracht wegdoen en zichzelf aan God geven om te redden, die verloren zijn. Laten ze in het geloof om de beloofde zegen vragen en die zal dan ook komen.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 3, blz. 216.*

“Wij kunnen er veilig naar streven om eensgezind te zijn in leer en geest, en als dat zou gebeuren, zouden wij in harmonie zijn met Gods wil. Als egoïsme en trots en ijdelheid en kwade vermoedens weggedaan waren, zouden wij sterk worden in God, en zou de deur van ons hart openstaan voor de binnenkomst van Christus; de doop van de Heilige Geest zou op ons vallen, en wij zullen vervuld worden met alle volheid van God.” –*The Review and Herald, 22 april 1890.*

2. VOOR EEN MULTINATIONAAL PUBLIEK

- A. Welk wonder ervoeren de discipelen spoedig, en waarom was het nodig? Handelingen 2:3-11. Hoe was deze gebeurtenis geprofeteerd? Markus 16:17.**
-

“De Heilige Geest rustte in de vorm van vurige tongen op hen, die samengekomen waren. Dit was een symbool van de gave, die toen aan de discipelen werd geschonken, en die hen in staat stelde om talen, die hun voorheen onbekend waren, vloeiend te spreken. De verschijning van vuur kenmerkte de brandende ijver, waarmee de apostelen hun taak zouden verrichten, en de kracht, die hun werk zou begeleiden.

‘Nu waren er Joden te Jeruzalem woonachtig, vrome mannen uit alle volken onder de hemel’. Gedurende de verstrooiing waren de Joden over bijna elk deel van de bewoonde wereld verspreid, en tijdens hun verbanning hadden ze verschillende talen leren spreken. Velen van hen waren bij deze gelegenheid in Jeruzalem, om de godsdienstige feestelijkheden, die toen plaats hadden, bij te wonen. Alle bekende talen waren door de samengekomenen vertegenwoordigd. Deze verscheidenheid van talen zou een grote belemmering voor de verkondiging van het evangelie zijn geweest. God voorzag daarom op wonderbaarlijke wijze in de tekortkomingen van de apostelen. De Heilige Geest deed voor hen, wat zij in hun gehele leven niet tot stand hadden kunnen brengen. Zij konden de waarheden van het evangelie wijd en zijd verkondigen, nu zij de talen van hen, voor wie zij werkten, nauwkeurig konden spreken. Deze wonderbare gave was voor de wereld een sterk bewijs, dat hun opdracht het zegel van de Hemel droeg. Vanaf deze tijd was de taal der discipelen zuiver, eenvoudig en nauwkeurig, of zij nu in hun moedertaal of in een vreemde taal spraken.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 27-29.*

- B. Hoe was een Oudtestamentische profeet een gevaarlijke vervalsing van deze gave getoond? Jesaja 8:19-20.**
-

“Sommigen van die groep, (geleid door een geest van fanatisme) zijn in het bezit van wat zij gaven noemen, en zij beweren, dat de Heere die in de gemeente heeft geplaatst. Zij hebben een zinneloze brabbeltaal, hetgeen zij een vreemde tong noemen, welke onbekend is niet enkel bij de mens, maar bij de Heere en bij de gehele hemel. Zulke gaven zijn van de hand van mannen en vrouwen, geholpen door de grote aartsbedrieger.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 1, blz. 163.*

3. HET ZUIVERE NASTREVEN

- A. Verklaar het verschil tussen goedkope, oppervlakkige schijn-godsdienstige opwinding en zuivere, door de Heilige Geest geleide opwekkingen. Matthéüs 7:15-20; Psalm 77:6.**

“Fanatisme, valse opzweping, gebrabbel in vreemde tongen, diensten gepaard gaande met kabaal, dat alles werd beschouwd als gaven door God in de gemeente geplaatst. Sommigen zijn hier misleid. De vruchten van dit alles zijn niet goed geweest. ‘Aan hun vruchten zult gij hen kennen’. Fanatisme en lawaai zijn aanvaard als bijzondere bewijzen des geloofs. Sommigen zijn niet voldaan over een vergadering, wanneer dat niet met bijzondere krachten gepaard gaat. Daarop zijn ze gebrand en zij stellen zich in op een opzweping van het gevoel. Maar van zulke vergaderingen gaat geen zegen uit. Wanneer die extase voorbij is, zinken ze dieper weg dan vóór de vergadering, omdat hun gelukkig gevoel niet ontsproot uit de ware bron. De best geslaagde vergaderingen ten opzichte van de geestelijk wasdom zijn die, welke zich kenmerken door plechtigheid en diep onderzoek des harten; waar een ieder tot zelfkennis komt, en ernstig en ootmoedig Christus wil leren kennen.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 1, blz. 163.*

- B. Wat identificeert duidelijk de ware volgelingen van Christus in deze wereld? Jakobus 2:18; Galaten 5:6.**

“Wij moeten ons geloof door onze werken laten zien. Er moet een vuriger verlangen aan de dag worden gelegd, om een grote deel van de geest van Christus te kunnen hebben; want hierin zal de kracht van de kerk liggen. Het is Satan, die ernaar streeft om de kinderen uiteen te drijven. O, hoe weinig liefde hebben wij, liefde voor God en voor elkaar! Het woord en de geest van de waarheid, die in ons hart woont, zal ons van de wereld scheiden. De onveranderlijke principes van de waarheid en de liefde zal harten met elkaar verbinden, en de kracht, die van deze eenheid uitgaat, zal in verhouding staan tot de genade en de vreugde, die ervaren wordt. Het zou voor iedereen van ons goed zijn, eens voor de spiegel, de koninklijke wet van God, te gaan staan, en daarin de weerkaatsing van Zijn eigen karakter te zien. Laten wij voorzichtig zijn om niet de waarschuwende signalen en waarschuwingen, die in Zijn woord gegeven zijn, te negeren. Tenzij op deze waarschuwingen acht wordt geslagen, en gebreken in het karakter worden overwonnen door hen, die ze hebben, zullen zij vervallen tot dwalingen, ketterijen en openlijke zonde. De geest, die niet tot de hoogste maatstaf is verheven, zal mettertijd zijn kracht verliezen, die hij eens verworven had.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 438.*

4. KANSEN WACHTEN ONS

- A. Welke twee antwoorden werden gehoord, toen de discipelen duidelijk door de Geest spraken, de ene onthulde belangstelling en de andere werd aangespoord door Satans typische tactiek van spot? Handelingen 2:12-13.**
-

“Wanneer de Heere op het punt staat een werk te verrichten, brengt Satan er iemand toe om tegen te werken.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 462.

“De Heer was op Zijn eigen manier aan het werk; maar als er zo’n manifestatie onder ons was geweest, over wie de eindigen van de wereld zijn gekomen, zouden sommigen dan niet hebben gespot, zoals bij die gelegenheid? Degenen, die niet onder de invloed van de Heilige Geest kwamen, wisten het niet. Voor deze klasse leken de discipelen dronken mannen.” –*Testimonies to Ministers*, blz. 66.

- B. Wat kunnen wij leren van de manier, waarop Petrus vlug verduidelijkte, wat er gebeurde? Handelingen 2:14-21.**
-

- C. Hoe zou de vervulling van de Oudtestamentische profetie, die de apostel aanhaalde, ook in onze tijd worden herhaald? Joël 2:28-29.**
-

“Met ernstig verlangen zie ik uit naar de dag, waarop de gebeurtenissen van het Pinksterfeest met groter kracht herhaald zullen worden dan bij die gelegenheid. Johannes zegt: ‘Ik zag een andere engel, die grote kracht had, nederdalen uit de hemel, en de aarde werd door zijn lichtglans verlicht’. Net als tijdens het Pinksterfeest zullen de mensen dan de waarheid tot hen horen spreken, ieder in zijn eigen taal.

God kan nieuw leven wekken in ieder mens, die oprecht Hem wil dienen, Hij kan de lippen aanraken met een gloeiende kool van het altaar, zodat zij welsprekend worden in het verkondigen van Zijn lof. Duizenden stemmen kunnen begiftigd worden met de macht om te spreken over de wondere verhalen van Gods Woord. De stamelende tong zal losgemaakt worden en wie verlegen is, zal sterk worden om moedig van de waarheid te getuigen.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 435-436.

5. DE GEDACHTEN LEIDEN NAAR CHRISTUS

A. Hoe introduceerde Petrus de menigte bij Christus? Handelingen 2:22-24.

“Deze gebeurtenis is zeer belangwekkend. Stel u de mensen voor, die uit alle richtingen komen om de discipelen te horen getuigen van de waarheid, zoals die in Jezus is. Zij dringen naar binnen; de tempel is overvol. Priesters en oversten zijn er, de donkere blik van boosaardigheid nog op het gelaat, hun harten nog steeds van haat jegens Christus vervuld, hun handen onrein van het bloedvergieten, toen zij de Verlosser der wereld kruisigden. Zij hadden verwacht, dat de apostelen, onder de strenge hand van verdrukking en moord, terneergeslagen zouden zijn door angst, maar zij zien hen, boven alle angst verheven en vervuld van de Geest, de godheid van Jezus van Nazareth met kracht verkondigen. Zij horen, hoe zij met alle vrijmoedigheid verklaren, dat de onlangs vernederde, bespotte, door wrede handen gezeselde en gekruisigde Mens de Vorst des Levens is, nu verhoogd aan de rechterhand van God.” –*Van Jeruzalem tot Rome blz. 30.*

B. Hoe bracht Petrus weer profetie in zijn toespraak? Handelingen 2:25-36.

C. Beschrijf de verbazingwekkende werking van de Heilige Geest op dat moment. Handelingen 2:37; Johannes 16:7-8.

“Het is het werk van de Heilige Geest om aan de geest het karakter van de toewijding te openbaren, dat God zal aanvaarden. Door tussenkomst van de Heilige Geest wordt de ziel verlicht en wordt het karakter vernieuwd, geheiligd en verheven.” –*Selected Messages 1, blz. 134.*

TERUGBLIK

1. Wat kan mij persoonlijk weerhouden van het volledig ontvangen van de Heilige Geest?
2. Voor welk praktisch doel hadden de apostelen de gave van tongen nodig?
3. Hoe is overdreven emotie een valstrik om een echte ervaring met Christus te hebben?
4. Wat moet ik bedenken, als God anders werkt dan ik verwacht?
5. Beschrijf de twee typen mensen, die naar Petrus' toespraak luisterden.

Vreugde door berouw

Tekst om te onthouden: “En Petrus zeide tot hen: **Bekeert u en een ieder van u worde gedoopt in de naam van Jezus Christus tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen**” (Handelingen 2:38).

“Als de vreugde van engelen is om zondaars berouw te zien hebben, zal het dan niet de vreugde van zondaars zijn, gered door het bloed van Christus, om anderen berouw te zien hebben en zich tot Christus te zien keren door hun bemiddeling? Als wij in harmonie met Christus en de heilige engelen werken, zullen wij een vreugde ervaren, die niet kan worden gerealiseerd los van dit werk.” –*Testimonies for the Church 3*, blz. 381-382.

Aanvullende studie : –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 32-43.

ZONDAG

18 april

1. MOEDIGE ZORG

- A. Toen het geweten van de menigte wakker werd, over wie Christus werkelijk was, welke sterke oproep deed Petrus toen onmiddellijk, en hoe kan het ons moed geven? Handelingen 2:38-40.**

“Wij moeten niet terugschrikken en de wereld vergiffenis vragen, omdat wij hun de waarheid hebben verteld: wij moeten verzwijging minachten. Ontvouw uw kleuren om de zaak van mensen en engelen tegemoet te treden. Laat het begrepen worden, dat Zevende Dags Adventisten geen compromissen kunnen sluiten. In uw mening en geloof moet er niet de minste schijn van aarzeling zijn: de wereld heeft het recht te weten, wat men van ons kan verwachten...”

De Heer wil, dat Zijn dienstknechten nu de oude evangelieler prediken, verdriet om zonde, berouw en belijdenis. Wij willen ouderwetse preken, ouderwetse gewoonten, ouderwetse vaders en moeders in Israël. Voor de zondaar moet gewerkt worden, volhardend, ernstig en verstandig, totdat hij zal zien, dat hij een overtreder van Gods wet is, en berouw zal uitoefenen jegens God en geloof jegens de Heer Jezus Christus.” –*Evangelism*, blz. 179-180.

2. WONDERBAARLIJKE GEVOLGEN**A. Welk verbazingwekkend werk werd tot stand gebracht door de Heilige Geest? Handelingen 2:41.**

“En Petrus stond op uit hun midden en sprak met grote kracht. Onder hen, die luisterden, bevonden zich vrome Joden, die oprecht waren in hun geloof. Maar de kracht, die gepaard ging aan de woorden van de spreker, overtuigde hen, dat Christus werkelijk de Messias was. Welk een machtig werk vond er plaats! Drieduizend mensen op één dag bekeerd.

Het zaad was gezaaid door de grootste Leraar, die de wereld ooit gekend had. Drie en een half jaar lang had de Zoon van God in het land Judea vertoefd, terwijl Hij de boodschap van het evangelie der waarheid had verkondigd en door vele machtige tekenen en wonderen had gewerkt. Het zaad was gezaaid en na Zijn hemelvaart vond een rijke oogst plaats. Er werden meer mensen bekeerd door één enkele prediking op de Pinksterdag dan in alle jaren van het werk van Christus. Zo machtig zal God werken, als de mensen zich overgeven aan de leiding van de Geest.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 436.

B. Beschrijf de houding van de eerste gemeente, en wat moeten wij allemaal ervan leren. Handelingen 2:42-47.

“Na de uitstorting van de Heilige Geest gingen de discipelen uit om een verrezen Heiland te verkondigen, terwijl het heil der zielen hun enige verlangen was. Zij verheugden zich in de blijdschap, die ligt in de omgang met heiligen. Zij waren vriendelijk, bedachtzaam, vol zelfverloochening, bereid om offers te brengen ter wille der waarheid. In hun dagelijkse omgang met elkander openbaarden ze de liefde, die zij in opdracht van Christus moesten openbaren. Door onzelfzuchtige woorden en daden probeerden ze deze liefde in de harten van anderen te doen ontvlammen.

De gelovigen moesten steeds de liefde koesteren, die na de uitstorting van de Heilige Geest de harten der apostelen had bezielde. Zij moesten uitgaan in een gewillige gehoorzaamheid aan het nieuwe gebod: ‘Gelijk Ik u liefgehad heb, dat ook gij elkander liefhebt’ (Johannes 13:34). Zó nauw moesten zij met Christus verbonden zijn, dat ze aan Zijn eisen konden voldoen. De kracht van een Heiland, Die hen kon rechtvaardigen door Zijn gerechtigheid, moest verheerlijkt worden.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen* 3, blz. 251.

3. HET WONDER BIJ DE TEMPEL

- A. Hoe gebruikte de Heer Petrus en Johannes om een wonderbaarlijk wonder te doen bij de Schone Poort van de tempel? Handelingen 3:1-10.**

“De discipelen predikten met grote kracht een gekruisigde en verrezen Heiland. Teken en wonderen werden door hen gewrocht in de naam van Jezus; de zieken werden genezen; en een man, die van zijn geboorte aan kreupel geweest was, werd tot volkomen gezondheid hersteld en ging met Petrus en Johannes in de tempel, wandelende en lovende God, ten aanschouwen van al het volk.” –*Eerste Geschriften*, blz. 226.

- B. Hoe reageerden de mensen op het wonder, en wat verklaarde Petrus om de feitelijke bron te benadrukken? Handelingen 3:11-16.**

“Velen liepen tezamen, ten zeerste verbaasd zijnde over de genezing, die plaats had gehad.

Toen Jezus stierf, meenden de priesters, dat er geen wondertekenen meer in hun midden gewrocht zouden worden; dat de opwinding zou bedaren, en ook het volk wederom terug zou keren tot de overleveringen der mensen. Maar ziet! Nu deden de discipelen wonderen in hun midden, en werd het volk met verbaasdheid vervuld. Jezus was gekruisigd, en zij verwonderden er zich over, waar Zijn volgelingen deze macht verkregen hadden. Toen Hij nog leefde, dachten zij, dat Hij hun de macht gaf, maar toen Hij stierf, verwachtten zij, dat de wonderen tot een eind zouden komen.” –*Eerste Geschriften*, blz. 227.

- C. Hoe gaf Petrus vriendelijk zijn toehoorders het voordeel van de twijfel? Handelingen 3:17.**

“‘Ik weet, dat gij uit onkunde hebt gehandeld’, zei Petrus; maar deze onkunde was geen verontschuldiging voor de daad, want hun was een groot licht gegeven. De uitspraak wordt gedaan, dat als zij hadden geweten, dat Hij de Vorst des levens was, zij Hem niet zouden hebben gekruisigd. Maar waarom wisten zij het niet? Omdat zij het niet wilden weten. Zij toonden geen belangstelling om te onderzoeken en te bestuderen, en hun onkunde bleek hun eeuwige ondergang. Zij hadden de duidelijkste bewijzen, waarop zij hun geloof konden gronden, en zij waren het aan God verplicht om het bewijs, dat Hij hun gegeven had, aan te nemen. Hun ongeloof maakte hen schuldig aan het bloed van de eniggeboren Zoon van de oneindige God.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 437.

4. TIJD OM OP DE ROTS TE VALLEN

- A. Na de waarheid over Christus gebracht te hebben, welke oproep deed Petrus toen aan zijn toehoorders in de tempel? Handelingen 3:18-19. Hoe weerklinkt deze zelfde oproep nu aan ons met een nog grotere, dringende noodzaak?**
-

“Deze woorden moeten nu met dringende ernst tot ons komen: Zie Handelingen 3:19. Veel van onze mensen ontbreekt het aan geestelijk inzicht en zij zullen, tenzij zij zich van ganser harte bekeren, zeker verloren gaan. Kunt u zich veroorloven dat risico te lopen? ...

Als wij een ziekelijk geloofsleven wensen te vermijden, moeten wij zonder uitstel beginnen ernstig onze eigen zaligheid met vreze en beven uit te werken. Velen leggen geen beslist getuigenis af, dat zij trouw zijn aan hun doopbeloften. Hun ijver is verkoeld door vormelijkheid, wereldse eerzucht, hoogmoed en eigenliefde. Nu en dan wordt hun gevoel opgewekt, maar zij vallen niet op de Rots, Christus Jezus. Zij komen niet tot God met een hart, dat gebroken is door berouw en schuldbelijdenis. Zij, die ware bekering in hun hart ervaren, zullen de vruchten van de Geest in hun leven tonen. O, mochten zij, die zo weinig geestelijk leven hebben, beseffen, dat het eeuwige leven alleen hun geschonken kan worden, die de goddelijke natuur deelachtig zijn, en die het verderf ontvluchten, dat door begeerte in de wereld is!” –*Getuigenissen voor de Gemeente 9, blz. 149-150.*

- B. Hoe alleen kunnen wij de “verkoeling” ervaren, waarnaar in Handelingen 3:19 wordt verwezen? Jesaja 43:25; 44:3, 22; 57:15; 60:1-2.**
-

“Zoals de “vroege regen” werd gegeven door de uitstorting van de Heilige Geest aan het begin van de evangelieverkondiging om het kostbare zaad te doen ontkiemen, zal de “late regen” worden gegeven aan het einde van de evangelieverkondiging om de oogst te doen rijpen...

Het belangrijke werk van de evangelieverkondiging zal niet worden afgesloten met een mindere openbaring van Gods kracht, dan waarmee het begon. De profetieën, die werden vervuld door de uitstorting van de vroege regen in de begintagen van de gemeente, zullen opnieuw worden vervuld door de late regen aan het einde van de evangelieverkondiging. Dat bedoelde de apostel Petrus met “de tijden der verkoeling”, toen hij zei: ‘Betert u dan en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden (in het onderzoekend oordeel), wanneer de tijden der verkoeling zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heeren’.” –*De Grote Strijd, blz. 565.*

5. VOORBEREIDING OP DE HEERLIJKE GEBEURTENIS

- A. Wie alleen zal de “verkoeling” ontvangen, en wat is het heerlijke gevolg ervan? Handelingen 3:19-20; 2 Korinthe 7:10.

“Deze woorden moeten nu tot ons komen met aanmoedigende kracht. (Zie 2 Korinthe 7:10-11). Dit is oprecht berouw. Het zal leiden tot een verandering in het leven. Het is de afwezigheid van dit ware verdriet over de zonde, dat veel bekeringen oppervlakkig maakt. Hervormingen vinden niet plaats in het leven. Maar als de zonde wordt gezien in het licht van de wet van God, en het ware karakter ervan wordt beseft, zal ze uit het hart en het leven worden verwijderd.

Echt verdriet over de zonde brengt de berouwvolle ziel aan de zijde van Jezus. Daar kan hij krachtig om vergeving smeken en genade verkrijgen om te overwinnen. Daar kan zijn verduisterd begrip worden verlicht, en het stenen hart veranderd worden in een hart van vlees. Daar wordt de opstandige zondaar onderworpen en wordt zijn wil in overeenstemming gebracht met de wil van God.” –*The Review and Herald*, 8 juni 1911.

“Ik zag, dat velen de voorbereiding, die zo zeer nodig is, verwaarloosden, en rekenden op de tijd der “verkoeling” en de “spade regen” om hen geschikt te maken om te staan in de dag des Heren en voor Zijn aangezicht te leven. O, hoe velen heb ik in de tijd der benauwdheid zonder beschutting gezien! Zij hadden de zo nodige voorbereiding verzuimd; derhalve konden zij de verkoeling niet ontvangen, die allen moeten hebben om hen geschikt te maken om voor het aangezicht van een heilige God te leven.... Ik zag, dat niemand deel kan nemen aan de “verkoeling”, tenzij hij de overwinning behaald heeft over iedere lievelingszonde, over hoogmoed, zelfzucht, liefde tot de wereld en over ieder verkeerd woord en iedere verkeerde daad. Wij moeten dus nader en nader tot de Heer komen, en ernstig die voorbereiding zoeken, die ons in staat zal stellen om staande te blijven in de dag des Heeren. Laat ons eraan denken, dat God heilig is, en dat alleen heilige wezens ooit in Zijn tegenwoordigheid kunnen verkeren.” –*Eerste Geschriften*, blz. 76-77.

VRIJDAG

23 april

TERUGBLIK

1. Hoe kan ik meer moed ontwikkelen om voor Christus op te komen, zoals Hij dat voor mij doet?
2. Waarom waren de discipelen zo succesvol daar, waar zij begonnen te werken?
3. Hoe bevordert het geven van mensen het voordeel van de twijfel wederzijds respect?
4. Waarom vraagt God ons berouw te hebben, voordat Hij ons de kracht van de late regen toevertrouwt?
55. Wat zijn enkele steeds terugkerende zonden, die ik moet overwinnen om de verkoeling te ontvangen?

Eerste Sabbatgaven voor Wereld Zendingen

De woorden van Christus zijn Zijn volgelingen bekend: ‘Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen’ (Markus 16:15).

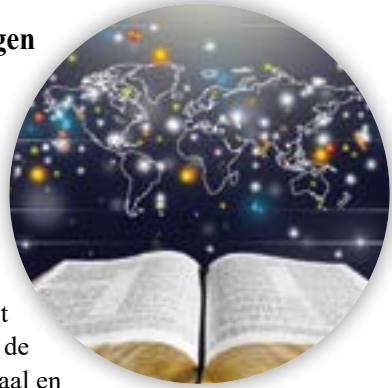
Wat is hier zo opvallend aan dit krachtige commando? Het eeuwigdurende evangelie moet gaan naar HEEL de wereld, ‘aan hen, die op de aarde wonen, en aan alle natië, en geslacht, en taal en volk’ (Openbaring 14:6).

Het aantal christenen (van alle denominaties) wereldwijd is ongeveer 2,4 biljoen mensen, op een wereldbevolking van bijna 7,8 biljoen. Binnen deze enorme aantallen hebben velen kennis gemaakt met de tegenwoordige waarheid, maar de meerderheid niet.

‘Hoe zullen zij dan Hem aanroepen, in Wie zij niet geloofd hebben? En hoe zullen zij in Hem geloven, van Wie zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen, zonder die hun predikt?’ (Romeinen 10:14). Zoveel dierbare zielen verkeren in diepe duisternis en totale verwarring! “Maar God heeft nog een volk in Babylon en vóór Zijn oordelen over deze wereld worden uitgestort, moeten deze getrouwen uit Babylon worden geroepen, ‘opdat ze geen gemeenschap hebben aan haar zonden en niet ontvangen van haar plagen’...

Niemand zal echter de gramschap van God ondergaan, voordat hij de gelegenheid heeft gehad de waarheid te leren kennen en haar heeft verworpen. Velen hebben nooit de kans gehad om de speciale waarheid voor deze tijd te horen. De juiste betekenis van het vierde gebod is hun nog nooit uitgelegd. God weet, wat er in elk hart omgaat en onderzoekt elk motief. Hij zal dan ook niet toestaan, dat iemand, die tot de kennis der waarheid wil komen, niet zou weten, wat de inzet is van deze strijd. Het bevel zal de mensen niet onverwachts treffen. Iedereen zal voldoende licht ontvangen om bewust te kiezen.” –De Grote Strijd, blz. 559.

Hoe zullen ze horen? We kunnen allemaal vrij contact opnemen met vrienden, familieleden, burens, kennissen en vreemden. Maar er is nog veel meer te doen op plaatsen buiten ons bereik: Onze geldelijke gaven kunnen worden gebruikt om zendingsactiviteiten in nieuwe gebieden op te zetten. Dus als de Eerste Sabbatgaven worden ingezameld voor Wereld Zendingen, denk dan alstublieft aan deze behoefte en geef gul, en moge uw geloof rijkelijk worden beloond!

De Zendingsafdeling van de Generale Conferentie

Alleen God vrezen

Tekst om te onthouden: “Oordeelt gij, of het recht is voor God, u meer te horen dan God. Want wij kunnen niet nalaten te spreken, wat wij gezien en gehoord hebben” (Handelingen 4:19-20).

“Na de uitstorting van de Heilige Geest gingen de discipelen, bekleed met de goddelijke wapenrusting, erop uit als getuigen om het wonderbaarlijke verhaal van de kribbe en het kruis te vertellen. Zij waren nederige mannen, maar zij gingen uit met de waarheid.” –*Testimonies to Ministers*, blz. 66.

Aanvullende studie : : –*Van Jeruzalem tot Rome*, 44-50;
–*Testimonies for the Church* 6, blz. 394-401.

ZONDAG

25 april

1. NAAR AL HET LICHT LEVEN

- A. Wat is onze roeping in de tijden van herstel nu, om te gebeuren vóór Christus' wederkomst? Handelingen 3:20-25. Leg onze plicht uit met betrekking tot het licht, dat aan een ieder van ons afzonderlijk is toevertrouwd. Vers 26.**

“Wij dragen een grotere verantwoordelijkheid dan onze voorouders. Wij dienen rekenschap af te leggen voor het licht, dat zij hebben ontvangen, en aan ons hebben doorgegeven, maar wij zijn ook verantwoording verschuldigd voor het grotere licht, dat nu voor ons uit het woord van God schijnt.” –*De Grote Strijd*, blz. 152.

“Als wij het getuigenis van Gods woord loslaten en dwaalleringen aannemen, omdat onze voorouders ze hebben onderwezen, vallen wij onder de veroordeling, die over Babylon is uitgesproken: wij drinken ‘van de wijn van de hartstocht zijner hoererij’.” –*De Grote Strijd*, blz. 493.

“U bent alleen verantwoordelijk voor de manier, waarop u, onafhankelijk van alle anderen, het licht gebruikt, dat op uw pad schijnt. Het gebrek aan toewijding bij anderen zal voor u geen excuus zijn. Het feit, dat zij de waarheid verdraaien door hun verkeerde handelwijze, omdat zij er niet door geheiligd zijn, zal u niet minder verantwoordelijk maken.” –*Testimonies for the Church* 2, blz. 490.

2. GEWONDE TROTS**A. Hoe reageerden de leiders in de tempel op de krachtige boodschap, die Petrus had gebracht? Handelingen 4:1-4.**

“Nadat Christus uit de dood was opgestaan, verspreidden de priesters wijd en zijd het leugenachtige bericht, dat Zijn lichaam was gestolen door de discipelen, terwijl de Romeinse wacht sliep... De voorman van de tempel en enkele andere functionarissen waren sadduceeën. Dezen waren heftig geprikkeld door de prediking van de discipelen. Zij voelden, dat hun favoriete leer in gevaar was, en dat hun reputatie op het spel stond...

De tegenstanders van de discipelen konden niet anders dan geloven, dat Christus uit de dood was opgestaan. Het bewijs was te overtuigend om betwijfeld te worden. Niettemin verhardden velen hun hart en weigerden berouw te hebben van de vreselijke daad, die zij hadden begaan door Jezus ter dood te brengen. Toen de kracht uit de hemel op zo’n opmerkelijke manier op de apostelen kwam, hield angst de Joodse leiders af van gewelddadigheid, maar hun bitterheid en boosaardigheid bleven onveranderd.

Vijfduizend personen hadden de door de discipelen verkondigde waarheid al aangenomen, en zowel de Farizeeën als de Sadduceeën waren het erover eens, dat als deze leraren ongehinderd doorgingen, hun eigen invloed in groter gevaar zou zijn dan, toen Jezus op aarde was.” –*The Review and Herald*, 8 juni 1911.

B. Hoe kunnen trots en opstandigheid leiden tot geestelijke blindheid? 2 Koningen 17:13-14.

“De Heilige Geest wordt vaak afgewezen, omdat Hij op onverwachte manieren komt. Voldoende bewijs, dat de apostelen onder goddelijke inspiratie spraken en handelden, was aan de Joodse leiders gegeven, maar zij verzetten zich krachtig tegen de waarheidsboodschap. Christus was niet gekomen op de manier, die zij hadden verwacht, en hoewel zij soms ervan overtuigd waren, dat Hij de Zoon van God was, onderdrukten zij toch hun overtuiging en kruisigden Hem. In genade gaf God hun nog meer bewijs en nog een gelegenheid om zich tot Hem te wenden. Hij stuurde de discipelen om hun te vertellen, wat zij hadden gedaan, en in de verschrikkelijke beschuldiging, dat zij de Vorst des Levens hadden gedood, gaf Hij hun opnieuw een oproep tot berouw. Maar omdat zij zich veilig voelden in hun eigen gerechtigheid, waren de Joodse leraren niet bereid om toe te geven, dat de mannen, die hen beschuldigden van het kruisigen van Christus, spraken door de leiding van de Heilige Geest.” –*The Review and Herald*, 8 juni 1911.

3. DE WAARHEID ONTHULD

- A. Wat vroegen de Joodse leiders de volgende dag, en hoe kunnen wij echt geïnspireerd worden door Petrus' moedige, veelomvattende woorden? Handelingen 4:5-11.**

“In deze zelfde ruimte en voor enigen van deze zelfde mensen had Petrus zijn Heer schandelijk verloochend. Duidelijk kwam hem dit voor de geest, nu hij verscheen om zelf verhoord te worden. Hij had thans een gelegenheid om zijn lafhartigheid goed te maken.

De aanwezigen, die zich de rol herinnerden, die Petrus bij het verhoor van zijn Meester had gespeeld, verlevendigden bij zichzelf de hoop, dat ze hem door bedreiging met gevangenschap en dood vrees konden aanjagen. Maar de Petrus, die Christus in het uur van Zijn grootste nood verloochende, was driftig en zelfgenoegzaam, en verschilde als zodanig hemelsbreed van de Petrus, die nu voor het Sanhedrin werd geleid om ondervraagd te worden. Sinds zijn val had hij zich bekeerd. Hij was niet langer trots en vol grootspraak, maar hij was bescheiden en vertrouwde niet meer op zichzelf. Hij was vervuld met de Heilige Geest en hij had besloten om met de hulp van deze kracht de schandvlek van zijn ontrouw uit te wissen door de naam van Hem, die hij eens had verloochend, te eren.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 45-46.*

- B. Wat was de gedenkwaardige climax van Petrus' antwoord, en hoe houdt dit stand in het licht van gevaarlijke populaire theorieën van nu? Handelingen 4:12.**

“Er is slechts één kracht, die de harten der mensen kan bevrijden uit de greep van het kwade, en dat is de kracht van God in Jezus Christus. Alleen door het bloed van de Gekruisigde is er een reiniging van zonde. Zijn genade alleen kan ons in staat stellen de neigingen van onze natuur tegen te gaan en tot onderwerping te brengen. En nu wordt deze kracht door de spiritualistische theorieën aangaande God uitgeschakeld. Wanneer God een geest is, die de gehele natuur doordringt, dan woont Hij in alle mensen; en om de heiligheid te verkrijgen, behoeft de mens slechts de kracht, die binnen in hem is, te ontwikkelen...

Deze theorieën aangaande God maken, dat Zijn woord van nul en gener waarde wordt, en wie ze aannemen, lopen groot gevaar, dat ze de gehele Bijbel als een verzinsel gaan zien... Van zichzelf bezit de menselijke wil geen wezenlijke kracht om het boze te weerstaan en te overwinnen. De verdedigingsmuren van de ziel zijn neergehaald. De mens bezit geen verdediging tegen de zonde. Wanneer eenmaal de betugelingen van Zijn Woord en van Zijn Geest zijn verworpen, weten we niet tot welke diepten iemand kan zinken.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 3, blz. 276-277.*

4. EEN MACHT IN HET LAND

- A. Waarom werden de Joodse leiders verbaasd door Petrus en Johannes, en wat moet dit veroorzaken bij ons allemaal, zowel predikanten als leken: om onder gebed na te denken? Handelingen 4:13-14; 1 Korinthe 1:27.**
-

“Na de hemelvaart van Jezus luisterden artsen, wetgeleerden, priesters, leiders, Schriftgeleerden en theologen met verbazing naar woorden van wijsheid en macht van ongeletterde en nederige mannen. Deze wijze mannen verwonderden zich over het succes van de nederige discipelen, en tenslotte verklaarden zij het, tot hun eigen voldoening, door het feit dat zij met Jezus waren geweest en van Hem hadden geleerd. Hun karakter en de eenvoud van hun leringen waren vergelijkbaar met het karakter en de leringen van Christus...

IJdelheid en trots vullen de harten van mensen. Alleen Gods genade kan een hervorming bewerkstelligen.

Het is uw werk, mijn broeder, om uzelf te vernederen en niet te wachten tot God u vernedert. Gods hand drukt soms zwaar op de mensen om hen te vernederen en hen in een juiste positie voor Hem te brengen; maar hoeveel beter is het om het hart dagelijks nederig te houden voor God. Wij kunnen onszelf vernederen, of wij kunnen onszelf in hoogmoed opbouwen en wachten tot God ons vernedert. Predikers van het evangelie lijden tegenwoordig weinig ter wille van de waarheid. Als zij vervolgd zouden worden, net als de apostelen van Christus, en zoals in latere tijden heilige mannen van God waren, zou er een druk zijn om dichterbij de kant van Christus te komen, en deze nauwere band met de Heiland zou hun woorden tot een kracht maken in het land.” – *Testimonies for the Church 4*, blz. 378-379.

- B. Waartoe voelden de priesters zich in hun verbijstering gedwongen om te doen? Handelingen 4:15-18.**
-

- C. Wat was het moedige antwoord van de discipelen, en de enige keuze, die overbleef voor de priesters? Handelingen 4:19-22.**
-

“Gaarne hadden de priesters deze mannen voor hun onwankelbare trouw aan hun heilige roeping gestraft, maar zij vreesden het volk; ‘want allen verheerlijkten God om hetgeen er geschied was’. Zo werden de apostelen onder herhaalde bedreigingen en nadrukkelijke bevelen vrijgelaten.” – *Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 48.

5. MOEDIG OM VOOR CHRISTUS TE STAAN

- A. Waar gingen de discipelen heen na hun vrijlating, en hoe kunnen wij door hun gebed geïnspireerd worden? Handelingen 4:23-30. Wat gebeurde er als een gevolg? Handelingen 4:31.
-
- B. Wat voor gebed moet het zijn van hen, aan wie de plechtige tegenwoordige waarheid is toevertrouwd, net als bij de hervormers in verleden tijden? Psalm 60:4-6.
-

“Toen in 1529 de Duitse vorsten op de Rijksdag te Spiers bijeenkwamen, werd daar het keizerlijke decreet voorgelegd, dat de vrijheid van godsdienst beperkte en alle verdere verspreiding van de hervormde beginselen verbod. Het scheen, dat de hoop der wereld op het punt stond vernietigd te worden.... Zou het licht van het evangelie aan de grote menigte, die nog in duisternis waren, worden onthouden? Geweldige beslissingen stonden voor de wereld op het spel. Zij, die het hervormde geloof hadden aanvaard, beraadslaagden te zamen en hun eenparig besluit was: “Laten we dit decreet verwerpen. In gewetenszaken gaat het niet om de meerderheid”.

Dit beginsel moeten wij in onze tijd krachtig handhaven. De banier van de waarheid en de godsdienstvrijheid, door de stichters van de nieuwtestamentische gemeente en door Gods getuigen in de eeuwen daarna hoog gehouden, is in deze laatste strijd aan onze handen toevertrouwd. De verantwoordelijkheid voor deze grote gave rust op degenen, die God met de kennis van Zijn Woord heeft gezegend. Wij moeten dit Woord als het hoogste gezag aanvaarden. Wij moeten de menselijke regeringen als een goddelijke instelling erkennen, en gehoorzaamheid aan hen, zolang zij binnen hun wettelijke grenzen blijven, als een heilige plicht de mensen voorhouden. Maar wanneer hun aanspraken in tegenspraak komen met die van God, dan moeten wij Gode meer gehoorzaam zijn dan de mensen. Gods Woord moet als verheven boven alle menselijke wetgeving worden beschouwd. Een ‘zo zegt de Here’ mag niet ten achter worden gesteld bij een ‘zo zegt de kerk’ of een ‘zo zegt de staat’. De kroon van Christus moet boven de diademen van aardse machthebbers worden verheven.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 49-50.*

VRIJDAG

30 april

TERUGBLIK

1. Wat is mijn plicht, ook wanneer andere gelovigen falen in hun christelijke plicht?
2. Welke verzoeking kan mij in gevaar brengen de Heilige Geest te verwerpen?
3. Hoe zou ik een kans krijgen om een nederlaag om te zetten in een overwinning, zoals Petrus deed?
4. Hoe kan ik moed putten uit de getuigenis van de apostelen tegenover bedreigingen?
5. Waarom is het leren van de Protestantse Reformatie een bron van kracht?

Echte onzelfzuchtigheid

Tekst om te onthouden: “Een ieder zie niet op het zijne, maar een ieder zie ook op hetgeen van de anderen is” (Filippenzen 2:4).

“Wanneer zij, die de naam van Christus belijden, de beginselen van de gouden regel in praktijk zullen brengen, zal dezelfde kracht het evangelie ondersteunen als in de tijden der apostelen.” –*Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen*, blz. 122.

Aanvullende studie : –*Getuigenissen voor de Gemeente* 5, blz. 123-130;
; –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 51-55.

ZONDAG

2 mei

1. GODDELIJK GEÏNSPIREERDE LIEFDADIGHEID

A. Beschrijf de oprechte liefdadigheid van de eerste christelijke gemeente. Handelingen 4:32-35.

“Toen de discipelen de waarheden van het evangelie in Jeruzalem verkondigden, gaf God getuigenis aan hun woord, en een grote menigte kwam tot het geloof. Velen van deze eerste gelovigen werden door de vurige, maar verkeerd gerichte geloofsijver der Joden onmiddellijk van hun familie en vrienden gescheiden, en het bleek noodzakelijk hun onderdak en voedsel te verlenen.

Het verhaal luidt: “Want er was ook niet één behoeftig onder hen”, en er wordt verteld, hoe in de behoeften werd voorzien. Diegenen onder de gelovigen, die geld en bezittingen hadden, offerden deze blijmoedig om aan deze onvoorziene moeilijkheden tegemoet te komen...

Deze vrijgevigheid van de zijde van de gelovigen was het gevolg van de uitstorting van de Heilige Geest. De tot het evangelie bekeerden waren ‘een van hart en ziel’. Eén gemeenschappelijk belang beheerste hen, het welslagen van de hun toevertrouwde opdracht; en er was in hun leven geen plaats voor hebzucht. Hun liefde voor hun broeders en voor de zaak, waaraan zij zich hadden gewijd, was groter dan hun liefde voor geld en bezittingen. Hun werken getuigden ervan, dat zij de zielen der mensen van hogere waarde achtten dan aardse rijkdom. Zo zal het altijd zijn, wanneer de Geest van God bezit neemt van het leven.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 51.

2. OPGEVEN VAN MATERIËLE GOEDEREN

- A. Waarom kunnen wij geïnspireerd worden door de blijmoedige bereidheid van de eerste discipelen om met hun medegelovigen te delen? 1 Johannes 3:11, 16; Filippensen 2:3-4.**
-

“Degenen, wier harten met de liefde van Christus vervuld zijn, zullen het voorbeeld volgen van Hem, die om onzentwil arm werd, opdat wij door Zijn armoede rijk zouden worden. Geld, tijd, invloed, alle uit Gods hand ontvangen gaven zullen zij slechts op prijs stellen als middelen ter bevordering van het evangeliewerk. Zo was het in de eerste gemeente. En wanneer in de gemeente van vandaag wordt gezien, dat de leden, door de kracht des Geestes, hun liefde tot de dingen dezer wereld hebben opgegeven, en dat zij bereid zijn zich opofferingen te getroosten om hun medemensen het evangelie te doen horen, zullen de waarheden, die zij verkondigden, een machtige invloed op de toehoorders uitoefenen.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 51-52.*

“Doorzoek hemel en aarde, en geen waarheid wordt met meer kracht geopenbaard, dan die openbaar gemaakt wordt in de werken der barmhartigheid aan hen, die medeleven en hulp nodig hebben. Dit is de waarheid, die in Jezus is.” –*Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, blz. 121-122.*

- B. Noem een echt voorbeeld van deze daadwerkelijke vorm van liefdadigheid, in tegenstelling tot een ander voorbeeld, waarvan eerst God alleen wist, dat het uiteindelijk vals was. Handelingen 4:36-37; 5:1.**
-

“In scherpe tegenstelling tot het voorbeeld van vrijgevigheid, door de gelovigen betoond, stond het gedrag van Ananias en Saffira. Hun wedervaren, door de pen der inspiratie opgetekend, heeft een donkere vlek op de geschiedenis der eerste gemeente achtergelaten. Deze belijdende discipelen hadden met anderen het voorrecht gehad het evangelie door de apostelen te horen prediken. Zij waren met andere gelovigen tegenwoordig geweest, toen, nadat de apostelen hadden gebeden, ‘de plaats, waar zij vergaderd waren, bewogen werd, en zij allen vervuld werden met de Heilige Geest’ (Handelingen 4:31). Alle aanwezigen waren diep onder de indruk gekomen, en onder de directe invloed van Gods Geest hadden Ananias en Saffira de gelofte afgelegd om de Here de opbrengst van de verkoop van een bepaald stuk land te geven.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 52.*

3. VANUIT HET HART OF NIET?

- A. Wat deden Ananías en Saffira met de opbrengst van het eigendom, dat zij hadden beloofd aan de gemeente te schenken, en waarom? Handelingen 5:2.**

“Naderhand bedroefden Ananias en Saffira de Heilige Geest door toe te geven aan gevoelens van hebzucht. Zij kregen berouw over de gedane belofte en verloren spoedig de weldadige invloed van de zegen, die hun harten had verwarmd met een verlangen om grote dingen te doen ten behoeve van de zaak van Christus. Zij dachten, dat zij overrijld hadden gehandeld en dat ze hun besluit nog eens moesten overwegen. Zij bespraken de zaak nog eens en besloten hun gelofte niet na te komen. Zij zagen evenwel, dat degenen, die afstand deden van hun bezittingen om daarmee de noden van hun arme broeders te leningen, in de kring der gelovigen zeer gewaardeerd werden; en zich uiteindelijk schamend om hun broeders te laten weten, dat hun zelfzuchtige harten zich datgenen niet wilden ontfangen, wat ze God plechtig hadden toegezegd, besloten ze weloverwogen hun bezittingen te verkopen en te doen, alsof ze de hele opbrengst in het algemene fonds storten, doch in werkelijkheid een groot deel voor zichzelf te houden. Op deze wijze wilden ze zich een levensonderhoud uit de gemeenschappelijke voorraad verzekeren en tegelijkertijd de hoge achting van hun broeders verwerven.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 52.*

- B. Voor welke oppervlakkige beweegredenen moeten wij allemaal oppassen? Johannes 12:43.**

“Het is niet Gods bedoeling, dat u uw licht zó laat schijnen, dat uw goede woorden of daden de lof van mensen voor uzelf opleveren; maar dat de Gever van al het goede zal worden verhoogd en verheerlijkt. Jezus gaf tijdens Zijn leven aan de mensen een voorbeeld van karakter. Wat had de wereld maar weinig macht over Hem, om Hem naar haar eigen maatstaven om te vormen! Al haar invloed wierp Hij af. Hij sprak: ‘Mijn spijze is de wil te doen van degene, die Mij gezonden heeft, en zijn werk te volbrengen’. Als wij deze toewijding voor het werk van God hadden, met uitsluitend oog voor Zijn eer, dan zouden we samen met Christus kunnen zeggen: ‘Ik zoek niet mijn eigen eer’. Zijn leven was vol goede werken, en het is onze plicht te leven, zoals ons grote Voorbeeld leefde. Ons leven moet met Christus verborgen zijn in God, en dan zal het licht van Jezus naar ons weerspiegeld worden, en wij zullen het weerspiegelen naar de mensen om ons heen, niet slechts in woord en belijden, maar in goede werken, en door het karakter van Christus te tonen.” –*Christus Weerspiegelen, blz. 40.*

4. DRASTISCHE MAATREGELEN

- A. Wat moeten wij beseffen en begrijpen over het probleem van Ananías en Saffira? 2 Korinthe 9:7; Handelingen 5:3-4.**

“Er was op Ananias geen onrechtmatige invloed uitgeoefend om hem te dwingen zijn bezittingen aan het algemeen belang op te offeren. Hij had naar eigen verkiezing gehandeld. Maar toen hij de discipelen trachtte te misleiden, had hij de Almachtige belogen.” – *Van Jeruzalem tot Rome, blz. 53.*

“Satan bracht Ananías en Saffira ertoe tegen de Heilige Geest te liegen. Zij, die niet volledig de Heer zijn toegewijd, kunnen ertoe worden gebracht om voor Satan te werken, terwijl zij zich vleien met de gedachte, dat zij in dienst van Christus staan.” – *Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 88.*

“Maar de harten van de mensen worden door zelfzucht verhard, en gelijk Ananias en Saffira worden zij verleid een gedeelte van de prijs achter te houden, terwijl ze voorgeven aan Gods eisen te voldoen. Velen geven met kwistige hand geld uit voor eigen genoegens. Mannen en vrouwen streven naar genot en bevredigen hun smaak, terwijl ze God met tegenzin een karig toegemeten offer brengen. Zij vergeten, dat God eenmaal afrekening zal eisen van de wijze, waarop Zijn goederen zijn gebruikt, en dat Hij evenmin de karige gawe, die zij in de schatkist werpen, aanneemt als het offer van Ananias en Saffira.” – *Van Jeruzalem tot Rome, blz. 54.*

- B. Leg uit op welke drastische wijze de Heer Zijn eerste gemeente moest beschermen tegen de wegen van dit schijnheilige paar, en waarom. Handelingen 5:5-10; Matthéüs 6:24.**

“De Alwijze zag, dat deze duidelijke manifestatie van Zijn toorn nodig was om de jonge gemeente voor verdorvenheid te behoeden. De gemeente breidde zich snel uit. En ze zou in groot gevaar zijn gekomen als, door de snelle aanwas der bekeerden, mannen en vrouwen werden opgenomen, die voorgaven God te dienen, doch die in werkelijkheid de mammon aanbaden. Dit oordeel laat zien, dat men God niet kan bedriegen, dat Hij de verborgen zonden van het hart ontdekt, en dat Hij Zich niet laat bespotten. Het was bedoeld als een waarschuwing voor de gemeenteleden, om hen ertoe te brengen schijnvertoon en huichelarij te mijden en hen ervoor te bewaren God te beroven.” – *Van Jeruzalem tot Rome, blz. 53.*

5. EEN WAARSCHUWING VOOR ONS NU

- A. Welk minimum eist God van ons nu met betrekking tot onze financiën en beloftes? Prediker 5:4-6; Maleáchi 3:8-12.

“De mensen moeten worden doordrongen van de heiligheid van hun eden en geloften aan het werk van God. Zulke geloften worden over het algemeen niet even bindend gezien als de promesse van man tot man. Maar is een gelofte minder heilig en bindend, omdat deze aan God is gedaan? Zal een christen de verplichting, waaraan hij zijn woord heeft gegeven, veronachtzamen, omdat er bepaalde technische termen aan ontbreken en zoiets niet door een wet kan worden bekrachtigd? Geen enkele wettige aantekening of verplichting is meer bindend dan een gelofte, gedaan aan Gods werk.” –*Bijbelkommentaar, blz. 437.*

“Het Nieuwe Testament stelt niet weer de wet van de tienden in, ook niet die van de Sabbat; want de geldigheid van beide is aangenomen, en hun diepe geestelijke betekenis uitgelegd.” –*Counsels on Stewardship, blz. 66.*

“De harten van de mensen worden verhard door zelfzucht en, zoals Ananías en Saffira, komen zij in de verleiding om een deel van de prijs achter te houden, terwijl zij het doen voorkomen, dat zij aan de verplichting van de tienden voldoen.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 125.*

“In het geval van Ananias en Saffira werd de zonde van bedrog jegens God snel gestraft. Deze zelfde zonde werd in de latere geschiedenis van de gemeente nog dikwijls herhaald en wordt ook in onze tijd door velen bedreven. Maar ofschoon ze niet met de zichtbare openbaring van God misnoegen gepaard gaat, is ze in Zijn oog niet minder afschuwelijk dan ten tijde der apostelen. De waarschuwing is gegeven. God heeft duidelijk Zijn afkeer van deze zonde getoond. En allen, die zich aan huichelarij en gierigheid overgeven, kunnen ervan verzekerd zijn, dat zij hun eigen zielen te gronde richten.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 55.*

VRIJDAG

7 mei

TERUGBLIK

1. Hoe kan ik de houding, die in Handelingen 4:32-35 getoond wordt, ontwikkelen en verbeteren?
2. Leg het verschil uit tussen de gift van Joses Barnabas en van Ananías.
3. Welke beweegredenen veroorzaakten, dat Ananías en zijn vrouw tegen de Heilige Geest logen?
4. Waarom doodde de Levengever het schuldige paar, en waarom doet Hij het nu niet?
5. Wat moet ik beseffen over mijn geloften / beloften, tienden en offergaven?

Vrijmoedigheid geschonken

Tekst om te onthouden: “En zij hielden niet op, elke dag, en in de tempel en bij de huizen te leren, en Jezus Christus te verkondigen” (Handelingen 5:42).

“Laat de mensen begrijpen, dat u een boodschap hebt, die leven betekent, eeuwig leven voor hen, als zij die aannemen. Als enig onderwerp de ziel enthousiast moet maken, is het de verkondiging van de laatste boodschap van genade aan een verloren gaande wereld.” –*Evangelism*, blz. 297.

Aanvullende studie : –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 56-62.

ZONDAG

9 mei

1. ALLES OP HET ALTAAR

- A. Welke invloed had het oordeel over Ananías en Saffira op de gelovigen? Handelingen 5:11. Wat moet een ieder van ons bedenken in verband met een eigendom in deze tijd?**

“Huizen en landerijen zullen van geen nut zijn voor de heiligen in de tijd der benauwdheid, want zij zullen dan moeten vluchten voor verwoede volksmenigten, en in die tijd zullen zij hun bezittingen niet met voordeel kunnen verkopen om de zaak van de tegenwoordige waarheid vooruit te helpen. Mij werd getoond, dat het de wil van God is, dat de heiligen zich losmaken van alle lasten, voordat de tijd der benauwdheid aanbreekt, en een verbond met God maken met offerande. Indien zij hun bezittingen op het altaar houden, en God ernstig smeken om aan hen hun plicht te tonen, dan zal Hij hen leren, wanneer zij over deze dingen moeten beschikken. Dan zullen zij vrij zijn in de tijd der benauwdheid, en geen hindernissen hebben, die hen terughouden.

Ik zag, dat indien iemand zich aan zijn eigendom vastkleemde, en niet aan de Heer vroeg, wat zijn plicht was, Hij hem zijn plicht niet bekend zou maken, en die persoon zijn bezittingen zou mogen houden; en dat zij in de tijd der benauwdheid als een berg voor hem zouden oprijzen om hem te verpletteren, en hij zou trachten om ze van de hand te zetten, maar het niet meer zou kunnen doen. Ik hoorde sommigen weklagen op deze manier: ‘De zaak kwijsde, Gods volk kwam om van honger naar de waarheid en wij stelden geen poging in het werk om in de behoefte te voorzien; nu is ons eigendom nutteloos. O, dat wij het hadden laten gaan en schatten opgelegd hadden in de hemel!’” –*Eerste Geschriften*, blz. 57-58.

2. DOORGAAN MET DE GEESTELIJKE STRIJD

- A. Waarom kunnen wij geïnspireerd worden door te zien, hoe de Heilige Geest in Jeruzalem werkte in de dagen van de eerste gemeente? Handelingen 5:12-16.**
-

“Wat nodig is, is dicht bij de mensen te komen door persoonlijke pogingen. Wanneer minder tijd werd gegeven aan toespraken en meer tijd besteed aan persoonlijk dienstwerk, zouden grotere resultaten geboekt worden. De armen moeten hulp krijgen, voor de zieken moet gezorgd worden, de bedroefden en achtergeblevenen moeten getroost worden, de onwetenden geleerd en de onervarenen raad gegeven worden. Wij moeten wenen met de wenenden en ons verblijden met de blijden. Vergezeld door kracht van overreding, de kracht van het gebed en de kracht van Gods liefde, zál en kán dit werk niet zonder vrucht blijven.

Wij moeten altijd bedenken, dat het doel van medisch zendingswerk is: mannen en vrouwen, die ziek van zonden zijn, te wijzen op de Man van Golgotha, die de zonden der wereld wegnam. Door op Hem te zien worden zij veranderd naar Zijn gelijkenis. Wij moeten de zieken en lijdenden bemoedigen om op Jezus te zien en te leven.” –*De Weg tot Gezondheid*, blz. 111-112.

- B. Wie bewoog de vijand van zielen om te vrezen en jaloers te zijn vanwege persoonlijke belangen om het werk te stoppen, en hoe gebeurt dit tegenwoordig? Handelingen 5:17-18.**
-

“Een veelheid van mensen uit allerlei klassen kwamen luisteren naar de prediking van de apostelen, en werden genezen van hun ziekten in de naam van Jezus, de naam die zo gehaat werd door de Joden. De priesters en oversten waren razend, toen ze zagen, dat de zieken genezen werden en dat Jezus als de Vorst des levens werd verheven. Ze vreesden, dat spoedig heel de wereld in Hem zou geloven en dat zij dan beschuldigd zouden worden de Machtige Heelmeester te hebben gedood.” –*Het geheiligde Leven*, blz. 46.

“De vijand van alle gerechtigheid werkte en werkt nog steeds door elk middel, dat hij kan bedenken om het werk te verhinderen, dat gedaan behoort te worden in het verlichten en onderwijzen van het volk; zijn krachten nemen toe. Uitstellen hebben Satan voordeel gegeven van de situatie, en deze vertragingen hebben voor het verlies van vele zielen gezorgd. De Heer is niet blij met het vertragen van het werk.” –*Evangelism*, blz. 227.

3. GODDELIJKE TUSSENKOMST EN ACTIE

- A. Hoe kwam de Heer tussenbeide, toen de apostelen gevangen werden voor het doen van Gods werk, en wat kunnen wij hiervan leren? Handelingen 5:19-20.**

“De God des hemels, de machtige Heerser van het universum, nam het werk echter Zelf ter hand, want mensen voerden oorlog tegen Zijn werk. Hij liet hun duidelijk zien, dat er een Heerser is, die boven de mens staat, Wiens gezag gerespecteerd moet worden. 's Nachts zond de Heer Zijn engel om de deuren van de gevangenis te openen, en hij gaf deze mensen, die God had opgedragen Zijn werk te doen, de vrijheid. De heersers bevalen hun ‘in het geheel niet meer te spreken over of te leren op gezag van de naam van Jezus’, maar de hemelse boodschapper van God zei: ‘Gaat heen, gaat in de tempel staan en spreekt tot het volk al deze woorden des levens’ (Handelingen 4:8; 5:20).

Zij, die mensen willen dwingen tot het gehoorzamen van pauselijke instellingen en Gods gezag te vertrapen, doen een soortgelijk werk als de Joodse leiders in de tijd van de apostelen. Wanneer de wetten van aardse heersers lijnrecht tegenover de wetten van de Opperheer van het universum komen te staan, zullen Gods getrouwe onderdanen Hem blijven gehoorzamen.

Wij hebben als volk het werk niet volbracht, dat God ons heeft opgedragen. Wij zijn niet klaar voor de situatie, waarin de kwestie van een dwingende Zondagswet ons zal brengen. Als wij de tekenen van het naderende gevaar zien, is het onze plicht in actie te komen. Laat niemand het kwaad gelaten afwachten, en zich troosten met de overtuiging, dat dit werk moet voortgaan, omdat de profetie het voorzegt heeft, en dat de Heer Zijn volk zal behoeden. Wij doen niet de wil van God, als wij gezapig afwachten, en niets doen om de vrijheid van geweten te beschermen. Er moet een vurig en hartgrondig smeken opstijgen naar de hemel, dat dit kwaad mag worden afgeremd, tot wij het werk hebben gedaan, dat zo lang verzuimd is. Laat er heel ernstig gebeden worden, en laten wij dan overeenkomstig ons gebed aan de slag gaan.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 150-151.*

- B. Hoe antwoordden de apostelen op Gods opdracht? Handelingen 5:21 (eerste deel). Wat was het gevolg? Verzen 21-26.**

“Als de priesters en leiders uit hun eigen gevoelens jegens de apostelen hadden durven handelen, zou er een ander verslag zijn geweest; want de engel van God was bij die gelegenheid een wachter, om Zijn naam te verheerlijken als Zijn dienstknechten enig geweld was aangedaan.” –*Testimonies to Ministers, blz. 71-72.*

4. OPPERSTE GEHOORZAAMHEID BETONEN**A. Wat moeten wij leren van Petrus bij het zien van tegenstand? Handelingen 5:27-29.**

“Toen zij (Petrus en Johannes) voor de tweede maal voor de mannen stonden, die het klaarblijkelijk op hun ondergang hadden gemunt, was er geen vrees of aarzeling in hun woorden of houding te bespeuren.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 59.*

“Het is in elk opzicht onze plicht om in de wetten van ons land te gehoorzamen, tenzij deze in conflict komen met de hogere wet, die God met luide stem verkondigd heeft van de Sinaï, en daarna met Zijn eigen vinger op steen heeft gegrift. ‘Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven, en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn’ (Hebreeën 8:10). Die Gods wet in het hart heeft, zal God eerder gehoorzamen dan mensen, en zal eerder ongehoorzaam zijn aan alle mensen dan ook maar iets af te wijken van Gods gebod.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 3, blz. 47.*

“De tien voorschriften van Jehova zijn het fundament van alle rechtvaardige en goede wetten. Zij, die Gods geboden liefhebben, zullen elke goede wet van het land naleven. Maar als de geboden van de leiders zo zijn, dat zij in strijd zijn met de wetten van God, is de enige vraag, die moet worden gesteld: Zullen wij God of de mens gehoorzamen?” –*Testimonies for the Church 1, blz. 361-362.*

B. Wat verklaarde de apostel verder over het evangelie, en onthulde een belangrijk geheim van hoe de Heilige Geest te ontvangen ? Handelingen 5:30-32.

“Degenen die ziel, lichaam en geest aan God wijden en hun gedachten zuiveren door gehoorzaamheid aan de wet van God, zullen voortdurend een nieuwe gave ontvangen van fysieke en mentale kracht. Er zal een hartsverlangen naar God zijn, en een ernstig gebed om een duidelijke waarneming om het ambt en werk van de Heilige Geest te onderscheiden. Het is niet aan ons om deze te gebruiken, maar aan de Heilige Geest om ons te gebruiken, te vormen, ieder kracht aan te passen.” –*Counsels on Sabbath School Work, blz. 40.*

“Er ligt een groot werk voor ons om naar iedere gemeente uit te dragen. Gelovigen moeten grondig aan God toegewijd zijn, en zich gehoorzaam overgeven aan elke jota en tittel van Zijn heilige wet. Zo zullen zij medewerkers van Hem worden, vervuld met al de volheid van God. De verwaande, zelfzuchtige geest, die mensen leidt om naar meesterschap te streven, moet uit de ziel worden geworpen. Alle onheilige eierzucht moet terzijde worden gezet.” –*Manuscript 162, 1905.*

5. GODDELIJKE LEIDING

- A. Hoe gebruikte de Heer de wijsheid van een volwassen Farizeeër om te redeneren met de raad in hun woede tegen de christenen? Handelingen 5:33-39. Waarom kunnen wij echt geïnspireerd worden door het gevolg? Verzen 40-42.**

“De discipelen waren slechts eenvoudige mensen, zonder rijkdom, en met geen ander wapen dan het woord van God. Toch gingen zij in Christus’ kracht voorwaarts om het wonderbare verhaal van kribbe en kruis te verkondigen, en alle tegenstand te overwinnen. Zonder aardse onderscheiding of erkenning waren zij helden des geloofs. Uit hun mond vloeiden woorden van goddelijke welsprekendheid, die de wereld beroerden.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 56.*

“Waarin lag de kracht van degenen, die in het verleden ter wille van de zaak van Christus vervolging hebben ondergaan? Het was in de gemeenschap met God, de gemeenschap met de Heilige Geest, de gemeenschap met Christus. Smaad en vervolging heeft menigeen van aardse vrienden gescheiden, maar nimmer van de liefde van Christus. Nooit wordt de door de stormen geteisterde ziel door de Heiland tederder bemind dan, wanneer ze lijdt voor de zaak der waarheid. Christus zei: ‘Ik zal hem liefhebben, en Mijzelf aan hem openbaren’ (Johannes 14:21). Wanneer de gelovige in de beklagdenbank van aardse rechtbanken staat om der waarheid wil, staat Christus aan zijn zijde. Als hij ingesloten is door gevangenis muren, openbaart Christus Zich aan hem en bemoedigt Hij hem door Zijn liefde. Als hij ter wille van Christus ter dood wordt gebracht, zegt de Heiland tot hem: Zij kunnen het lichaam doden, maar zij kunnen de ziel geen schade toebrengen. ‘Houdt goede moed; Ik heb de wereld overwonnen’ (Johannes 6:33).” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 61*

“We kunnen alleen het licht van de hemel ontvangen, als we gewillig zijn om ons te onttedigen van het eigen-ik. We kunnen alleen het karakter van God onderscheiden en Christus door geloof aannemen, wanneer we ermee instemmen om iedere gedachte tot gehoorzaamheid aan Christus te brengen. Aan allen, die dit doen, wordt de Heilige Geest in onbegrensde mate gegeven.” –*Maranatha, blz. 117.*

VRIJDAG

14 mei

TERUGBLIK

- 1. Wat moeten wij allemaal beseffen over onze aardse bezittingen?**
- 2. Beschrijf, afgezien van de prediking, ons werk als christelijke zendelingen.**
- 3. Waarom bevrijdde de Heer de apostelen uit de gevangenis?**
- 4. Verklaar onze plicht tegenover aardse autoriteiten, en tegenover onze Schepper.**
- 5. Wat moeten wij altijd in gedachten houden in het licht van de toenemende vervolging?**

Grotere doeltreffendheid bereiken

Tekst om te onthouden: “En het woord Gods wies, het getal der discipelen vermenigvuldigde te Jeruzalem zeer, en een grote schare der priesters werd den gelove gehoorzaam” (Handelingen 6:7).

“(Zie Handelingen 6:7). Deze zielenoogst was toe te schrijven zowel aan de grotere bewegingsvrijheid, die de apostelen verkregen, alsook aan de ijver en geestesgaven, waarvan de zeven diakenen blijk gaven.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 64-65.*

Aanvullende studie : –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 63-74.*

ZONDAG

16 mei

1. VERMOEDENS AANWAKKEREN

A. Terwijl de Heer de gemeente had laten groeien, hoe sloop Satan toen heimelijk de gevallen menselijke natuur binnen om onenigheid en crisis te veroorzaken? Handelingen 6:1.

“De harten van hen, die door het werk van de apostelen bekeerd waren, werden door de liefde van Christus vertederd en met elkander verbonden. Ondanks vroegere vooroordelen leefden zij nu met elkander in volle harmonie. Satan wist, dat hij machteloos zou zijn om de uitbreiding van de evangeliewaarheid te weerstaan, zolang deze eensgezindheid standhield, en hij zocht zijn voordeel te doen met vroegere onhebbelijkheden, in de hoop daardoor elementen van tweedracht binnen de gemeente te brengen.

Zo gebeurde het, toen de discipelen talrijker werden, dat de vijand erin slaagde wantrouwen op te wekken bij sommigen, die vroeger de gewoonte hadden met afgunst op hun broeders in het geloof neer te zien en die altijd kritiek hadden op hun geestelijke leiders. Zo ‘ontstond er gemor bij de Grieks sprekenden tegen de Hebreeën’. De oorzaak van de klacht was een veronderstelde verwaarlozing van de Griekse weduwen bij de dagelijkse verzorging. Elke ongelijkheid zou in strijd zijn geweest met de geest van het evangelie, en toch slaagde Satan erin achterdocht te wekken.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 63.*

2. EEN OPLOSSING GEVONDEN

- A. Wat moeten wij leren van de voorgestelde stap om te voorkomen, dat de apostelen werden afgehouden van hun taak om de evangelieboodschap aan de wereld te brengen? Handelingen 6:2-4.**

“Een predikant kan niet in de beste geestelijke gemoedstoestand blijven, terwijl hij is opgeroepen om kleine moeilijkheden in de verschillende gemeente op te lossen. Dit is niet zijn aangewezen werk. God wil elk vermogen van Zijn uitverkoren boodschappers gebruiken. Hun geest moet niet vermoeid worden door lange commissievergaderingen in de avond, want God wil, dat al hun hersenkracht wordt gebruikt om het evangelie duidelijk en krachtig te verkondigen, zoals het is in Christus Jezus...

Het is een grote vergissing om een predikant, die de gave heeft om het evangelie krachtig te prediken, voortdurend aan het werk te houden in zakelijke aangelegenheden. Hij, die over het Woord des levens een betoog houdt, moet niet toelaten, dat er te veel lasten op hem worden gelegd...

De financiën van de zaak moeten goed beheerd worden door bekwame zakenlieden; maar predikers en evangelisten worden apart gezet voor een andere tak van werken. Laat het beheer van financiële zaken op anderen rusten dan op hen, die apart zijn gezet voor de prediking van het evangelie.” –*Evangelism*, blz. 91-92.

- B. Hoe reageerde de gemeente op het idee, en welk voordeel zien wij als gevolg? Handelingen 6:5-7.**

“De benoeming van de zeven, die het toezicht kregen op speciale werkzaamheden in de gemeente, bleek een grote zegen te zijn. Deze ambtsdragers schonken nauwkeurig aandacht aan de individuele noden zowel als aan de algemene financiële aangelegenheden der gemeente...

Dat deze stap in overeenstemming was met Gods plan, bleek uit de onmiddellijk daaropvolgende resultaten, die werden waargenomen. (Zie Handelingen 6:7).” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 64.

“Jarenlang heeft de Heer ons aanwijzingen gegeven om wijze mannen te kiezen, mannen die God toegewijd zijn, mannen die weten, wat de beginsels van de hemel zijn, mannen die hebben geleerd, wat het betekent om met God te wandelen, en om op hen de verantwoording te leggen van het verzorgen van de zakelijke zaken, die verband houden met ons werk. Dit is in overeenstemming met het Bijbelse plan, uiteengezet in het zesde hoofdstuk van Handelingen. Wij moeten dit plan bestuderen; want het is door God goedgekeurd.” –*The Review and Herald*, 5 oktober 1905.

3. DE OPROEP WAARMAKEN

- A. Verklaar de verschillende kwalificaties van een diaken (een specifiek ambt vereist verordening, hoewel deze titel soms ten onrechte verkeerd wordt toegepast, wanneer wordt verwezen naar een bode of zorgdrager voor het gebouw). 1 Timótheüs 3:8-13.**
-

“Het feit, dat deze broeders (de zeven diakenen) tot het speciale werk van armenzorg waren ingezegend, sloot hen niet uit van het leraarsambt. Integendeel, zij waren volkomen bekwaam om anderen in de waarheid te onderwijzen en zij gaven zich met grote ernst en met succes aan het werk.

Aan de eerste gemeente was een zich gestadig uitbreidend werk toevertrouwd, namelijk het stichten van centra van licht en zegen, overal waar oprechte zielen zich aan de dienst van God wilden wijden.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 65.

- B. Wat kunnen wij allemaal leren van de eigenschappen, die Stéfanus vooral doeltreffend maakte in zijn roeping als een diaken? Handelingen 6:8; 2 Timótheüs 2:15.**
-

“Stefanus, de eerste van de zeven diakenen, was een man van innige vroomheid en van een groot geloof. Hoewel van geboorte Jood, sprak hij de Griekse taal en was hij vertrouwd met de gewoonten en manieren van de Grieken. Daardoor was hij in de gelegenheid om in de synagogen van de Grieken het evangelie te prediken. Hij was zeer ijverig voor de zaak van Christus en sprak met grote vrijmoedigheid over zijn geloof. Met uitgebreide kennis toegeruste rabbi's en wetgeleerden traden met hem in openlijke discussie, in de zekere verwachting van een gemakkelijke overwinning. Maar ‘zij waren niet bij machte de wijsheid en de Geest, waardoor hij sprak, te weerstaan’ (Handelingen 6:10).” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 70.

“Om te groeien in genade en in kennis van de waarheid moeten arbeiders een gevarieerde ervaring hebben. Dit zal het beste worden verworven in uitgebreid werk in nieuwe gebieden, in verschillende plaatsen, waar zij in contact zullen komen met alle klassen van mensen en alle soorten geesten, en waar verschillend werk zal gevraagd worden om aan de behoeften van velen en gevarieerde geesten tegemoet te komen. Dit drijft de ware arbeider naar God en de Bijbel voor licht, kracht en kennis, zodat hij volledig gekwalificeerd kan zijn om aan de behoeften van de mensen te voldoen.” –*Testimonies for the Church 2*, blz. 642.

“De Geest van God werkt op het verstand en het hart van mensen, en wij moeten in harmonie ermee werken.” –*Testimonies for the Church 6*, blz. 55.

4. VERVOLGING IS GEEN VERRASSING

- A. Hoe wekte de vijand van zielen, ziedend met de bittere gal van afgunst, bedrieglijke tegenstand tegen Stéfanus op? Handelingen 6:8-14.**
-

“Stéfanus, vol des geloofs en des Heiligen Geestes, deed wonderen en grote tekenen onder het volk. De toorn van de Joodse voorgangers werd opgewekt, toen zij zagen, dat priesters zich afkeerden van hun overleveringen, en van de brandoffers en offeranden, en Jezus aannamen als de grote offerande. Met kracht uit den Hoge bestrafte Stéfanus de ongelovige priesters en ouderlingen, en verhoogde Jezus voor hen. Zij konden de wijsheid en de kracht, met welke hij sprak, niet weerstaan, en toen zij bevonden, dat zij niets tegen hem vermochten, huurden zij mannen om valselijk te zweren, dat zij hem lasterlijke woorden hadden horen spreken tegen Mozes en tegen God.” –*Eerste Geschriften, blz. 233.*

- B. Hoe heeft onze Meester voor zulke dingen gewaarschuwd, en welke woorden van de psalmist kunnen ons hoop geven? Matthéüs 10:16-17; Psalm 31:19-21.**
-

“De harten van de mensen zijn tegenwoordig niet zachter dan toen Christus op aarde was. Zij zullen alles doen, wat in hun macht ligt om de grote tegenstander te helpen om het de dienstknechten van Christus zo moeilijk mogelijk te maken, net zoals het volk deed met Christus, toen Hij op aarde was. Zij zullen geselen met de tong van laster en leugen. Zij zullen de dienstknecht van God bekritisieren en zich tegen hem keren, hij leidt hen met grote inspanningen om dit te doen. Zij zullen, met hun slechte vermoedens, zwendel en oneerlijkheid zien, waar alles goed is en waar volmaakte integriteit bestaat. Zij leggen zelfzuchtige beweegredenen ten laste van Gods dienstknechten, wanneer Hij Zelf hen leidt, en wanneer zij zelfs hun leven zouden geven als God dat verlangde, als zij door zo te doen, Gods zaak vooruit konden brengen.” –*Testimonies for the Church 4, blz. 234.*

- C. Wat was opmerkelijk aan Stéfanus, toen hij werd beschuldigd? Handelingen 6:15.**
-

“En het heerlijk licht van het gelaat van Christus scheen zó helder op Stéfanus neer, dat zelfs zijn vijanden zijn gezicht zagen glanzen als het gezicht van een engel.” –*Boodschap aan Jonge Mensen, blz. 106.*

5. GETUIGENIS DOOR MARTELAARSCHAP

- A. Beschrijf de reactie van de raad, nadat Stéfanus openhartig een uitgebreide samenvatting had gegeven van de opstandige geschiedenis van de Hebreeuwse natie. Handelingen 7:51-57. Hoe ver leidde hun woede hen? Verzen 58-59.

- B. Waarom kan ons hart aan het einde van dat verhaal verwarmd worden? Handelingen 7:60.

“Door alle eeuwen heen zijn Gods uitverkoren boodschappers gesmaad en vervolgd, nochtans is door hun moeite de kennis van God wijd verbreid. Iedere discipel van Christus moet zich bij de gelederen aansluiten, en hetzelfde werk voorwaarts dragen, wetende dat de vijanden daarvan niets kunnen doen tegen de waarheid, slechts vóór de waarheid. Het is de bedoeling van God, dat de waarheid naar voren gebracht zal worden, en het onderwerp zal worden van onderzoek en bespreking, juist ook door de verachting, die de mensen ervoor koesteren. De gedachten van de mensen moeten wakker geschud worden; iedere strijd, ieder smaadwoord, iedere poging om gewetensvrijheid te beknotten is een middel van God om mensen wakker te maken, die anders zouden kunnen insluimeren.

Hoe dikwijls is dit resultaat gezien in de geschiedenis van de boodschappers van God! Toen de edele, welsprekende Stéfanus door steniging werd gedood op aanstoken van het Sanhedrin, leed de zaak van het evangelie geen verlies. Het licht des hemels, dat zijn gelaat verheerlijkte, de goddelijke ontferming, die sprak uit het gebed, dat hij stervende uitte, waren als een scherpe pijl der overtuiging voor het fanatieke lid van het Sanhedrin, dat daarbij aanwezig was.” –*Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen*, blz. 35.

VRIJDAG

21 mei

TERUGBLIK

1. Hoe probeert de vijand zijn lelijke hoofd zelfs in liefdadigheid binnen te dringen?
2. Waarom is de verordening van diakenen zo nuttig voor lokale gemeenten?
3. Wat kan ik van Stéfanus leren, ook al ben ik niet geroepen om diaken te worden?
4. Waarom moet ik, gezien deze les, heel voorzichtig zijn als ik over iemand praat?
5. Waarom was het werk van Stéfanus, hoewel er een einde aan kwam, nog steeds van grote waarde?

Op naar Samaria

“Tekst om te onthouden: “En Filippus liep toe, en hoorde hem de profeet Jesaja lezen, en zeide: Verstaat gij, hetgeen gij leest?” (Handelingen 8:30).

“In de ervaring van Filippus en de Ethiopiër wordt het werk gepresenteerd, waartoe de Heer Zijn volk roept. De Ethiopiër vertegenwoordigt een grote klasse, die zendingen nodig heeft zoals Filippus, zendingen die de stem van God zullen horen en gaan, waar Hij hen heen stuurt. Er zijn mensen in de wereld, die de Schrift lezen, maar die de betekenis ervan niet kunnen begrijpen. De mannen en vrouwen, die kennis van God hebben, zijn nodig om het woord aan deze zielen uit te leggen.” – *Testimonies for the Church 8, blz. 58.*

Aanvullende studie : – *Van Jeruzalem tot Rome, blz. 72-83.*

ZONDAG

23 mei

1. VERBLINDE WOEDE

A. Welke hachelijke situatie moest de gemeente het hoofd bieden na de steniging van Stéfanus, en wie was daarvan de hoofdoorzaak? Handelingen 8:1-3; 26:9-11.

“Bij het verhoor en de dood van Stefanus scheen Saulus met een waanzinnige ijver te zijn vervuld. Later ergerde hij zich aan zijn eigen heimelijke overtuiging, dat Stefanus door God was geëerd ten tijde, dat hij door mensen werd onteerd. Saulus ging voort om de gemeente Gods te vervolgen; hij jaagde op de gelovigen, nam hen in hun huizen gevangen en leverde hen over aan de priesters en oversten tot gevangenschap en dood. De vurige ijver, waarmee hij de vervolging voortzette, bracht verschrikking onder de christenen te Jeruzalem teweeg. De Romeinse overheid deed geen enkele poging om dit wrede werk tot staan te brengen, en in het geheim hielp zij de Joden om dezen met zich te verzoenen om hun geest te winnen.

Na de dood van Stefanus werd Saulus tot lid van het Sanhedrin gekozen, uit erkentelijkheid voor de rol, die hij bij deze gelegenheid had gespeeld. Een tijdlang was hij een machtig instrument van Satan om diens opstand tegen de Zoon van God door te zetten.” – *Van Jeruzalem tot Rome, blz. 73-74.*

2. WANNEER GECONFRONTEERD MET VERVOLGING**A. Wat deed de gemeente als antwoord op de hevige vervolging, en wat moeten wij nu hiervan leren? Handelingen 8:4; Matthéüs 10:21-23.**

“De Heer heeft gezegd: ‘Mijn Sabbatten moet gij onderhouden, want dat is een teken tussen Mij en u, van geslacht tot geslacht’ (Exodus 31:13). “Niemand mag Zijn bevel ongehoorzaam worden om aan vervolging te ontkomen. Maar laat iedereen de woorden van Christus overdenken: ‘Wanneer men u vervolgt in deze stad, vlucht naar de andere’ (Matthéüs 10:23). Als het te vermijden is, geef uzelf dan niet over in de macht van mensen, die door de geest van de antichrist gedreven worden. Wij moeten al het mogelijke doen om hen, die gewillig zijn om voor de waarheid te lijden, voor onderdrukking en wreedheid te sparen.

Christus is ons voorbeeld. De vastbeslotenheid van de antichrist om de opstand, die hij in de hemel begon, voort te zetten, zal in de kinderen van de ongehoorzaamheid blijven doorwerken. Hun na-ijver en haat tegen hen, die het vierde gebod gehoorzamen, zal steeds bitterder worden. Maar Gods volk mag zijn banier niet verbergen. Zij mogen de geboden van God niet negeren en voor een gemakkelijk leven met de menigte meedoen in het kwade...

Maar zij, die God verlaten om hun leven te redden, zullen door Hem verlaten worden. Door te trachten hun leven te redden, door het opgeven van de waarheid, zullen zij het eeuwige leven verliezen.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 9, blz. 223.*

B. Welk tijdloos principe zal tot het einde standhouden? Prediker 11:1-2.

“Zolang de proeftijd duurt, zal er voor de colporteur gelegenheid zijn om te werken. Wanneer de godsdienstige kerkgenootschappen zich verenigen met het pausdom om Gods volk te onderdrukken, zullen plaatsen, waar godsdienstvrijheid is, worden geopend door evangelisatie colporteurs. Als de vervolging op één plaats hevig wordt, laat de werkers dan doen, wat Christus heeft opgedragen. ‘Wanneer men u vervolgt in deze stad, vlucht naar de andere’. Als de vervolging daar komt, ga naar nog een andere plaats. God zal Zijn volk leiden en hen tot een zegen maken in vele plaatsen. Zonder vervolging zou men niet zo wijdverbreid zijn verspreid om de waarheid te verkondigen... Totdat in de hemel het woord ‘Het is volbracht’ wordt gesproken, zullen er altijd plaatsen zijn om te werken en harten om de boodschap te ontvangen.” –*Testimonies for the Church 6, blz. 478.*

3. EEN NIEUWE VEILIGE HAVEN

- A. Waar ging Filippus heen als zendeling, en met welke resultaten? Handelingen 8:5-8. Wat toont dit over zielen in schijnbaar hopeloze plaatsen?**

“Het persoonlijk bezoek van de Heiland aan Samaria, en later, de lofbetuigingen van de barmhartige Samaritaan, en de dankbare vreugde van die melaatse, een Samaritaan, die als enige van de tien terugkeerde om Christus te danken, hadden een grote betekenis voor de discipelen. De les drong diep in hun hart door. In Zijn opdracht aan hen, juist voor Zijn hemelvaart, noemde Jezus Samaria met Jeruzalem en Judea als de plaatsen, waar zij het eerst het evangelie moesten prediken. Zijn leer had hen voorbereid om deze opdracht te vervullen. Toen zij in de naam van hun Meester naar Samaria gingen, bemerkten zij, dat de mensen bereid waren hen te ontvangen. De Samaritanen hadden gehoord van Christus’ woorden van lof en van Zijn genadewerken, verricht voor mensen van hun volk. Zij zagen dat, ondanks de ruwe wijze, waarop zij Hem behandeld hadden, Hij alleen gedachten van liefde jegens hen had, en hun harten werden gewonnen. Na Zijn hemelvaart ontvingen zij de boodschappers van de Heiland, en de discipelen haalden een kostbare oogst binnen onder hen, die eenmaal hun bitterste vijanden waren geweest.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 424-425.

“En toen de discipelen vanuit Jeruzalem verdreven waren, vonden sommigen van hen een veilig toevluchtsoord in Samaria.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 78.

- B. Vertel de geschiedenis van een ongewone doop daar. Handelingen 8:9-13.**

“Bezetenen worden vaak voorgesteld als mensen, die erg lijden. Toch waren er uitzonderingen. Sommigen waren bereid onder Satans invloed te komen om over bovennatuurlijke kracht te beschikken. Voor zulke mensen was de duivel natuurlijk helemaal geen probleem. Tot deze groep behoorden zij, die een waarzeggende geest hadden: Simon de tovenaars, Elymas de tovenaars en de vrouw die Paulus en Silas achterna liep te Filippi.” –*De Grote Strijd*, blz. 475.

- C. Waarom was de hulp van Petrus en Johannes nu zo belangrijk? Handelingen 8:14-17.**

“(Zie Handelingen 8:14). De Geest van God wachtte om zielen te verlichten en hen tot de waarheid te bekeren.” –*Testimonies for the Church* 8, blz. 57.

4. MANIPULATIEVE WAANIDEEËN

- A. Hoe werd de onderliggende geest van Simon de tovenaars, toen een gedoopt gemeentelid, geopenbaard, en hoe worden wij gewaarschuwd voor dit soort verborgen spiritisme, dat misbruik maakt van de naam van Christus? Handelingen 8:18-24; Openbaring 16:13-14.**

“(Zie Openbaring 16:13-14). De gehele wereld zal verstrikt raken in de netten van deze misleiding, maar zij, die bewaard worden door de kracht van God en door het geloof in Zijn Woord, zullen ontkomen. De mensen laten zich snel in slaap sussen door een gevoel van zekerheid. Dit zal hun noodlottig worden en ze zullen pas uit hun slaap wakker schrikken, wanneer Gods gramschap wordt uitgestort.” –*De Grote Strijd*, blz. 517.

“De demonen zullen er binnenkort voor zorgen, dat er spectaculaire verschijnselen van bovennatuurlijke aard aan de hemel te zien zullen zijn. De geesten van duivelen zullen uitgaan naar ‘de koningen der aarde’ en naar de gehele wereld om hen te misleiden en hen over te halen zich achter Satan te scharen in zijn laatste strijd tegen Gods heerschappij. Satans medewerkers zullen zowel de machthebbers als hun onderdanen misleiden. Sommige mensen zullen zich voor Christus uitgeven, en de titel en aanbidding, die alleen de Verlosser der wereld toekomen, voor zich opeisen. Ze zullen wonderbaarlijke genezingen verrichten en zullen beweren, dat ze openbaringen uit de hemel hebben ontvangen, die indruisen tegen de leer van de Bijbel.

Dit grote drama van bedrog zal zijn dieptepunt bereiken, wanneer Satan zelf zich voor Christus uitgeeft. De gemeente kijkt al heel lang uit naar de wederkomst van Christus als de vervulling van haar zalige hoop. De grote bedrieger zal het doen voorkomen, alsof Christus inderdaad is teruggekomen. In verschillende delen van de wereld zal Satan zich aan de mensen tonen als een betoverend wezen met een verblindende glans, een wezen dat min of meer beantwoordt aan de beschrijving van de Zoon van God, door Johannes in de Openbaring gegeven. (Openbaring 1:13-15). Zijn heerlijkheid overtreft alles, wat stervelingen ooit hebben gezien... Hij is vriendelijk en sympathiek en verkondigt enkele van de verheven waarheden, die Christus ook verkondigde. Hij geneest de zieken. Maar dan zal deze valse Christus beweren, dat hij de Sabbat heeft vervangen door de zondag. Hij geeft aan iedereen het bevel, dat ze de dag moeten heiligen, die hij gezegend heeft. Hij zegt, dat zij, die volharden in het viere van de zevende dag, hem verwerpen, omdat ze niet willen luisteren naar zijn engelen, die hij met licht en waarheid naar hen gezonden heeft. Dit is het grootste, alles overtreffende bedrog. Zoals de Samaritanen, die door Simon de tovenaars werden bedrogen, wordt de massa, van klein tot groot, ook door deze toverkracht misleid en zegt: ‘Deze is, wat genoemd wordt de grote kracht Gods’ (Handelingen 8:10).” –*De Grote Strijd*, blz. 575-576.

5. EEN VOORBEELD VOOR ONS

- A. Waarom kunnen wij worden gemotiveerd door de manier, waarop de Heilige Geest Filippus leidde naar een oprechte ziel, die antwoorden nodig had, die hij kon geven? Handelingen 8:26-31, 35.**

“Toen God Filippus zijn werk aanwees, zei de discipel niet: “Dat bedoelt de Heer niet”. Neen; ‘hij stond op en ging’. Hij had de les van overeenkomstig aan Gods wil geleerd. Hij beseftte, dat elke ziel kostbaar is in de ogen van God, en dat engelen worden gestuurd om hen, die licht zoeken, in contact te brengen met hen, die hen kunnen helpen...

De Heilige Geest zal hen leiden en aanwijzingen geven, die bereid zijn te gaan, waar God roept, en de woorden te spreken, die Hij hun geeft...

Hoewel u misschien zwak, dwalend en zondig bent, biedt de Heer u het aanbod van een partnerschap met Hemzelf. Hij nodigt u uit om onder goddelijk onderricht te komen. Verenigd met Christus mag u de werken van God werken. ‘Zonder mij’, zei Christus, ‘kunt u niets doen’. Door de profeet Jesaja wordt de belofte gegeven: ‘Uw gerechtigheid zal voor uw aangezicht heengaan, en de heerlijkheid des Heeren zal uw achterhoede wezen’.

“Gij gemeenten van de levende God, bestudeer deze belofte en bedenk, hoe uw gebrek aan geloof, aan geestelijkheid, aan goddelijke kracht, de komst van het koninkrijk van God verhindert. Als u voorwaarts zou gaan om het werk van Christus te doen, zouden engelen van God de weg voor u openen, harten voorbereiden om het evangelie te ontvangen. Was een ieder van u een levendige zending, dan zou de boodschap voor deze tijd snel verkondigd worden in alle landen, aan elk volk, natie en taal. Dit is het werk, dat gedaan moet worden, voordat Christus zal komen in macht en grote heerlijkheid. Ik roep de gemeente op om ernstig te bidden, zodat u uw verantwoordelijkheden mag begrijpen. Bent u persoonlijke arbeiders samen met God? Zo niet, waarom niet? Wanneer denkt u uw door de Hemel aangewezen werk te doen?” –*The Review and Herald*, 2 maart 1911.

VRIJDAG

28 mei

TERUGBLIK

1. Wat gebeurt er soms, als een persoon het door de hemel gezonden licht weerstaat?
2. Wat kan God mij zeggen, als ik op een bepaalde plaats moeilijkheden tegen kom?
3. Waar is er een ‘Samaria’ bij mij in de buurt, dat open kan staan voor de waarheid?
4. Op welke manieren zal de vijand van zielen spiritisme gebruiken om mensen te verstrikken?
5. Hoe zal ik kansen zoeken, zoals God aan Filippus gaf?

Eerste Sabbatgaven voor een hoofdkantoor in DR Congo

De Democratische Republiek Congo (voorheen Zaïre geheten) is een uitgestrekt land in het midden van Afrika, met een oppervlakte van 2.345.410 km² (905.568 vierkante mijl), waardoor dit het grootste land werd bij de Sahara, het op een na grootste in Afrika en het 11de grootste in de wereld. Een land met veel biodiversiteit met ongeveer 80 miljoen hectare vruchtbare grond en meer dan 1.100 op de lijst geplaatste mineralen en edele metalen, grenst het aan negen landen: in het noorden door de republiek Centraal-Afrika en Soedan; in het oosten door Rwanda, Burundi, Tanzania en Oeganda, in het westen door de Republiek Congo en in het zuiden door Angola en Zambia.

De Congolese bevolking wordt geschat op bijna 90 miljoen, van wie, volgens Encyclopadia Britannica, ongeveer driekwart het Christendom belijdt, 33% zijn Rooms Katholieke gelovigen, 20% Protestanten, 22% Awakening Church/ Christian Revival, 2% Salutiste, 2% Moslims, 10% is andere religies, en 11% legt geen geloofsbelijdenis af.

De boodschap van de Reformatiebeweging begon hier in 1972 in de provincie Katanga, en ontwikkelde zich aanzienlijk in 1990 en verder in 2000, toen de Generale Conferentie het als Zending organiseerde. Later, in 2012, werd het een Unie van zendingen, en het werk vordert snel.

De DR Congo Unie heeft een hoofdkantoor nodig; de organisatie huurt momenteel een huis. Met het oog op deze werkelijke noodzaak bidden wij, dat de Heer uw hart mag raken om over onze situatie na te denken. Deel deze Sabbat alstublieft royaal van uw middelen door uw giften en donaties om ons in staat te stellen gepaste grond te bemachtigen in de hoofdstad Kinshasa en er een prachtig monument te bouwen voor het hoofdkantoor en de kerk, die representatief zullen zijn voor de Reformatie, tot eer van onze God.

U herinnerend aan de woorden van onze Heer Jezus: 'Het is zaliger te geven, dan te ontvangen' (Handelingen 20:35), roepen we onze broeders en zusters over de hele wereld op om te helpen bij dit project. We bidden, dat God uw vrijgevigheid voor het zendingswerk in de DRC bij voorbaat zal belonen.

Moge de God van mededogen en barmhartigheid u allen zegenen.

De broeders en zusters van de DR Congo Unie

De overgave van Saulus

Tekst om te onthouden: “En hij, bevende en verbaasd zijnde, zeide: Heere, wat wilt Gij, dat ik doen zal? En de Heere zeide tot hem: Sta op, en ga in de stad, en u zal aldaar gezegd worden, wat gij doen moet” (Handelingen 9:6).

“Ons eeuwig heil en de zaligheid van andere mensen hangt af van de weg, die we nú inslaan. Wij moeten ons laten leiden door de Geest der waarheid. Elke volgeling van Christus moet zich in alle ernst afvragen: ‘Heere, wat wilt Gij, dat ik doe?’” –*De Grote Strijd*, blz. 556.

Aanvullende studie : : –*Testimonies for the Church* 3, blz. 428-434.

ZONDAG

30 mei

1. EEN LICHT, DAT VERANDERT

- A. Verklaar de lijdensweg van Saulus en hoe Christus zijn geestelijke blindheid van schoppen tegen de prikkels van het geweten stuitte. Jeremia 17:5; Handelingen 9:1-5.**

“De geest, die weerstand biedt aan de waarheid, zal alles in een verdraaid licht zien. Die zal vastraken in de strikken van de vijand en de zaken zien in het licht van de vijand.

Saulus van Tarsen was hiervan een voorbeeld. Hij had niet het morele recht een ongelovige te zijn. Maar hij had verkozen de meningen van mensen boven de raad van God te aanvaarden. Hij bezat de profetiën, die naar de Messias heen wezen, maar de uitspraken van de rabbi's, de woorden van mensen, kregen de voorkeur.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 439-440.

“Hij (Saulus) was getuige geweest van Stefanus' lankmoedigheid tegenover zijn vijanden en van zijn bede om vergiffenis voor hen. Hij was ook getuige geweest van de standvastigheid en blijmoedige lijdzaamheid van velen, die hij had laten pijnigen en leed had veroorzaakt. Hij had gezien, hoe sommigen om des geloofs wille met vreugde zelfs hun leven gaven.

Al deze dingen hadden krachtig tot Saulus gesproken, en bij tijden drong zich aan zijn geest de nagenoeg overweldigende overtuiging op, dat Jezus de beloofde Messias was.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 87.

2. EEN OPROEP, DIE NU HERHAALD WORDT

- A. Wat moeten wij allemaal leren van, hoe de Heer de levensloop abrupt kan veranderen om een oprechte ziel te redden? Jeremia 10:23-24.**

“Hij (Saulus) had naar zijn geweten vele dingen gedaan tegen de naam van Jezus van Nazareth. In zijn ijver was hij een vurig, volhardend vervolger van de gemeente geweest.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 1, blz. 405.*

“De dienstknechten van Christus moeten zich niet laten hinderen door hen, die het evangelie tot een zaak van spot en twist maken.

Maar de Heiland ging nooit aan één ziel voorbij, hoe diep die in de zonde gezonken was, wanneer hij gewillig was de kostbare waarheden des hemels aan te nemen. Voor tollenaars en zondaars waren Zijn woorden het begin van een nieuw leven. Maria Magdalena, bij wie Hij zeven duivelen had uitgeworpen, was de laatste, die bij het graf van de Heiland stond, en de eerste die Hij begroette op de morgen van Zijn opstanding. Het was Saulus van Tarsen, een van de meest vastbesloten vijanden van het evangelie, die werd tot Paulus, de toegewijde dienaar van Christus. Onder een schijn van haat en verachting, zelfs onder misdaad en ontaarding, kan een ziel verborgen zijn, die de genade van Christus zal redden, om als edelgesteente te schitteren in de kroon van de Verlosser.” –*Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, blz. 113.*

- B. Met welke belangrijke vraag moeten wij allemaal buigen voor onze Meester, in diepe nederigheid en volledige overgave in elke fase van ons leven? Handelingen 9:6.**

“God roept u weer op. Hij probeert u te bereiken, zoals u omgord bent met zelfzucht, en bedekt met de zorgen van dit leven. Hij nodigt u uit om uw genegenheid van de wereld terug te trekken en deze te plaatsen op hemelse dingen. Om de wil van God te kennen moet u deze onderzoeken, beter dan uw neigingen en de natuurlijke neiging van uw eigen geest te volgen. ‘Wat wilt Gij, dat ik doen zal?’ moet de ernstige, verlangende vraag van uw hart zijn.” –*Testimonies for the Church 4, blz.53-54.*

“Vraag aan Hem, die smaadt, belediging en spot voor u onderging: ‘Heere, wat wilt Gij, dat ik doen zal?’ Niemand is te hoog opgeleid om een nederige discipel van Christus te worden. Zij, die het een voorrecht vinden om het beste van hun leven en opleiding aan Hem te geven, van wie zij het hebben ontvangen, zullen niet bang zijn voor hard werken, voor het brengen van offers, om aan God in de hoogste mate de hun toevertrouwde talenten terug te geven.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 476.*

3. GEZONDEN NAAR GODS GEMEENTE

- A. Wat moeten wij allen leren van de manier, waarop Saulus, een trotse godsdienstige man, diep vernederd werd voor zowel God als de mens? Handelingen 9:7-8.**
-

“Paulus meende inderdaad, dat het geloof in Jezus de wet van God, de religieuze dienst der heilige offeranden, de ritus der besnijdenis, die in al de afgelopen eeuwen de volle goedkeuring van God hadden weggedragen, van nul en gener waarde gemaakt had. Maar de miraculeuze openbaring van Christus brengt licht in de duistere hoeken van zijn verstand. De Jezus van Nazareth, tegen Wie hij blindelings ijvert, is inderdaad de Verlosser der wereld...

Christus stuurt hem juist naar de discipelen, die hij zo bitter had vervolgd, om van hen te leren. Het licht van de lichtstraal des hemels had Paulus blind genaakt; maar Jezus, de grote Heelmeester der blinden, herstelt dat niet.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 1, blz. 405-406.*

“Wat een vernedering was het voor Paulus om te weten, dat hij al die tijd zijn krachten had gebruikt tegen de waarheid, dat hij, in de mening van Gods werk te doen, Christus had vervolgd... Zijn geweten, dat gewekt werd, werkte nu met een energie, die hem aanklaagde. De ijver van zijn werk, zijn hardnekkige weerstand tegen het licht, dat door middel van Gods boodschappers op hem viel, veroordeelde nu zijn ziel, en hij werd met bitter zelfverwijt vervuld. Niet langer beschouwde hij zichzelf als rechtvaardig, maar als veroordeeld door de wet, in denken, in geest en in het doen. Hij zag zich als een zondaar, absoluut verloren, zonder de Heiland, die hij had vervolgd.” –*Bijbelkommentaar, blz. 440.*

- B. Beschrijf Saulus' ervaring in zijn blindheid. Handelingen 9:9.**
-

“Deze dagen van nauwgezet zelfonderzoek en van verootmoediging des harten werden in eenzame afzondering doorgebracht...

Toen Saulus zich geheel aan de overtuigende kracht van de Heilige Geest overgaf, zag hij de dwalingen van zijn leven en erkende hij de verreikende eisen van Gods wet. Hij, die een trotse Farizeeër was geweest, vol zelfvertrouwen dat hij door zijn goede werken werd gerechtvaardigd, boog zich nu met de ootmoed en de eenvoud van een klein kind neer voor God, beled zijn eigen onwaardigheden en pleitte op de genade van een gekruisigde en opgestane Heiland.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 88-89.*

4. KLAAR VOOR ACTIE

- A. Let op de duidelijke gemeenschap tussen Christus en Ananías, en leg uit, waarom een alleenstaande gelovige erdoor kan worden bemoedigd. Handelingen 9:10-16.**

“Iedereen moet een persoonlijke ervaring hebben om onderwezen te worden door de Grote Leraar, en een persoonlijke verbinding met God.” –*Testimonies to Ministers*, blz. 486.

- B. Beschrijf de tedere, Godvrezende manier, waarop Ananías en de gemeente in Damascus Saulus (nu Paulus genaamd) dienden als een nieuwe gelovige. Handelingen 9:17-19.**

“Op deze wijze bekrachtigde Jezus het gezag van Zijn georganiseerde gemeente en bracht Hij Saulus in verbinding met Zijn geroepen vertegenwoordigers op aarde.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 90.

- C. Noem Paulus' stappen na de doop, en de beproevingen, die hij het hoofd moest bieden. Handelingen 9:20-25.**

“Paulus werd door Ananías gedoopt in de rivier van Damascus. Hij werd toen gesterkt door voedsel en begon onmiddellijk Jezus te prediken tot de gelovigen in de stad, juist degenen, die hij vanuit Jeruzalem had verlaten met het doel om te vernietigen. Hij leerde ook in de synagogen, dat Jezus, die ter dood gebracht was, inderdaad de Zoon van God was. Zijn argumenten vanuit de profetie waren zo overtuigend, en zijn inspanningen zo bijgestaan door de kracht van God, dat de Joodse tegenstanders in verwarring raakten en hem niet konden antwoorden.” –*Sketches from the Life of Paul*, blz. 32.

“Paulus verklaarde, dat zijn verandering van geloof niet door het toegeven aan een opwelling van het ogenblik of door dweepzucht was veroorzaakt, maar door overweldigende bewijzen tot stand was gebracht...

Doch velen verhardden hun harten en weigerden om aan zijn boodschap gehoor te geven. En spoedig veranderde hun verbazing in blinde haat, gelijk aan die welke ze Jezus hadden toegedragen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 93.

“Zij (de overpriesters en leiders) kwamen overeen, dat de enige veilige weg was om Paulus te doden. Maar God kende hun plan, en engelen ontvingen last om hem te bewaken, ten einde hem in het leven te bewaren om zijn zending te volvoeren.” –*Eerste Geschriften*, blz. 239.

- D. Waarom ging Paulus naar de woestijn? Galaten 1:17; Psalm 119:10 (eerste deel).**

5. BEPROEVINGEN EN DE VOORZIENING

- A. Met welke onverwachte pijnlijke zaak kreeg Paulus te maken, na drie jaar alleen in Arabië te hebben doorgebracht in gebed, en wie gebruikte God om te helpen? Handelingen 9:26-27.**

“[Hij (Barnabas) geloofde Paulus volledig en ontving hem, nam hem bij de hand en leidde hem in de tegenwoordigheid van de apostelen. Hij vertelde over zijn ervaring, die hij zojuist had gehoord...

De apostelen aarzelden niet langer; zij konden God niet weerstaan. Petrus en Jakobus, die op dat moment de enige apostelen in Jeruzalem waren, gaven de rechterhand van gemeenschap aan de eens zo woeste vervolger van hun geloof; en hij was nu evenzeer geliefd en gerespecteerd als hij vroeger gevreesd en gemeden werd.” –*The Spirit of Prophecy 3, blz. 321.*

- B. Wat was er spoedig nodig, met Paulus' meeslepende, onbeantwoordbare oproepen, toch, hoe zien wij Gods liefdevolle hand erin? Handelingen 9:28-31; 22:17-21.**

“Hij (Paulus) zag, dat hij zich van zijn broeders moest scheiden, en verdriet vervulde zijn hart. Hij zou bereidwillig zijn leven hebben opgegeven, als dat betekend had, dat zij tot kennis van de waarheid zouden zijn gekomen. De Joden begonnen plannen te maken om hem van het leven te beroven, en de discipelen drongen er bij hem op aan Jeruzalem te verlaten; maar hij draalde, niet bereid de plaats te verlaten en verlangend nog wat langer voor zijn Joodse broeders te werken...

Toen de broeders hoorden van het visioen van Paulus en de zorg, die God voor hem had, nam hun bezorgdheid voor hem toe; want zij beseften, dat hij inderdaad een uitverkoren vat van de Heer was om de waarheid aan de heidenen te brengen. Zij bespoedigden zijn geheime ontsnapping uit Jeruzalem, uit angst voor zijn dood.” –*The Spirit of Prophecy 3, blz. 321-323.*

VRIJDAG

4 juni

TERUGBLIK

1. Op welke gebieden van het leven zou ik tegen gewetensprikkels kunnen schoppen?
2. Wie in mijn contactwereld zou ik kunnen onderschatten?
3. Hoe kan God proberen mij te vernederen om een meer doeltreffend vat te worden?
4. Wat leert de verbinding van Saulus met Ananiás ons over de gemeente?
5. Zou ik, net als Paulus, ergens kunnen dralen, als God mij ergens anders wil hebben?

Hoop voor “Wereldlingen” buitenaf

Tekst om te onthouden: “Indien dan God hun gelijke gave gegeven heeft, als ook ons, die in de Heere Jezus Christus geloofd hebben, wie was ik toch, die God kon weren?” (Handelingen 11:17).

“Het moet voor ons in ons werk een grote bemoediging zijn te denken aan het erbarmen en de tedere liefde Gods voor hen, die zoekende zijn en bidden om licht.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 2, blz. 407-408.*

Aanvullende studie : –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 98-108; 117-120;*
–*Testimonies for the Church 6, blz. 76-84.*

ZONDAG

6 juni

1. IN LYDDA EN JOPPE

A. Vertel de ervaring van Petrus' bezoek aan Lydda. Handelingen 9:32-35.

B. Waarom kunnen wij allemaal bemoedigd worden door het wonder in Joppe, en waarom zijn gemeenteleden, zoals Dorkas, zo'n aanwinst voor het lichaam? Handelingen 9:36-43.

“In Joppe was een Dorcas, wier vaardiger vingers actiever waren dan haar tong. Zij wist, wie gemakkelijke kleding nodig had en wie behoefte had aan sympathie, en aan beide groepen voorzag zij ruimschoots in de behoefte. Toen Dorcas stierf, was de gemeente Joppe zich pijnlijk bewust van het verlies. Het is geen wonder, dat zij treurden en klaagden, of dat hete tranen op dat levenloze lichaam vielen. Zij was van zo'n grote waarde, dat zij door de kracht van God uit het land van de vijand werd teruggehaald, opdat haar vaardigheden en energie anderen nog tot zegen zouden kunnen zijn.

Zulk een geduldige, biddende en vasthoudende getrouwheid, als deze heiligen van God bezaten, is zeldzaam; toch kan de gemeente zonder dit niet bloeien... Er is altijd behoefte aan standvastige, godvrezende arbeiders, die in tijden van tegenspoed niet zullen bezwijken.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 247-248.*

2. EEN OPRECHTE ZOEKER**A. Wie was Cornelius en waarom sprak God tot hem? Handelingen 10:1-8.**

“Cornelius was een Romeinse hoofdman. Hij was een welgesteld man van voorname afkomst en hij bekleedde een vertrouwens- en erepositie. Door geboorte, opvoeding en ontwikkeling een heiden, had hij door contact met de Joden kennis van God verkregen en hij aanbad Hem met een oprecht hart. Hij toonde de echtheid van zijn geloof door zijn medelijden met de armen. Wijd en zijd stond hij bekend vanwege zijn liefderijkheid, en zijn rechtvaardig leven bezorgde hem een goede naam zowel bij de Joden als bij de heidenen. Hij oefende een zegenrijke invloed uit op allen met wie hij in aanraking kwam...”

Cornelius geloofde in God als de Schepper van hemel en aarde, hij vereerde Hem, hij erkende Zijn heerschappij, en bij alle levensaangelegenheden vroeg hij Hem om raad. Hij was Jehova trouw in zijn huiselijk leven en in de vervulling van zijn openbare plichten.”
—*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 101.*

B. Welke belangrijke les gaf God Petrus ondertussen in Joppe, terwijl hij voedsel als een symbool gebruikte (maar niet echt verwijzend naar voedsel), die christenen tot het einde der tijden hoog moeten houden? Handelingen 10:9-16, 28, 34-35.

“Hij liet zien, dat onze naaste niet noodzakelijk iemand moet zijn van de kerk of van het geloof, waartoe wij behoren. Het begrip ‘naaste’ slaat niet op ras, huidskleur of klasse-onderscheid. Onze naaste is iedereen, die onze hulp nodig heeft. Onze naaste is iedereen, die door de tegenstander gewond en gekwetst is. Onze naaste is iedereen, die Gods eigendom is.” —*Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 233.*

C. Hoe zond de Heer Petrus om Cornelius en zijn groep een huis Bijbelstudie in Caesaréa te geven? Handelingen 10:19-22, 27.

D. Wat onderwees Petrus? Handelingen 10:36-43.

“Vanaf de belofte, die werd gegeven aan Adam, langs de gehele lijn van aartsvaders en het wetsbestel, maakte het heerlijke licht van de hemel de voetsporen van de Verlosser duidelijk zichtbaar.” —*De Wens der Eeuwen, blz. 171.*

3. DE OPROEP VAN GOD HERKENNEN

A. Hoe droegen Cornelius en zijn groep vrucht, door het bewijs te leveren dat zij de tegenwoordige waarheid voor die tijd inderdaad volledig omarmden, waardoor zij gedoopt konden worden? Handelingen 10:44-48.

B. Welke klacht moest Petrus het hoofd bieden na zijn zendingswerk met Cornelius van zijn broeders in Judea? Handelingen 11:1-3.

“Toen de broeders in Judea hoorden, dat Petrus het huis van een heiden was binnengegaan en voor de daar samen gekomenen gesproken had, waren zij verbaasd en geërgerd. Zij vreesden, dat een dergelijke handelwijze, die hun vermetel toescheen, vrijdeling van hun eigen onderwijs ten gevolge zou hebben. Toen ze daarna Petrus zagen, traden ze hem met een scherpe berisping tegemoet, zeggende: ‘Gij zijt binnengegaan bij onbesnedenen en hebt met hen gegeten’. “ –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 107.*

C. Wat beklemtoonde Petrus, nadat hij zijn ervaring had verteld, te beginnen met het visioen van God, en hoe ontvingen zijn broeders deze logica? Handelingen 11:15-18. Wat zegt dit ons nu?

“Het moet voor ons in ons werk een grote bemoediging zijn te denken aan het erbarmen en de tedere liefde Gods voor hen, die zoekende zijn en bidden om licht.

Er zijn velen, die mij getoond zijn als zijnde Cornelius, mannen die God met Zijn gemeente wil verbinden. Hun sympathieën gaan uit naar Gods geboden houdend volk. Maar de banden, die hen binden aan de wereld, houden hen stevig omstrengeld. Zij bezitten niet de zedelijke moed om zich te scharen aan de kant der nederigen. Wij moeten ons bijzonder inspannen voor deze zielen, die uit hoofde van hun verantwoordelijkheden en verzoeken behoefte hebben aan een bijzonder werk.

Uit het mij geschonken licht weet ik, dat er een duidelijk ‘Zo zegt de Heere’ nu gesproken moet worden tot mannen van invloed en gezag in de wereld. Zij zijn rentmeesters, aan wie God belangrijke schatten heeft toevertrouwd. Zo zij op Zijn roepstem ingaan, zal God hen in Zijn werk gebruiken.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 2, blz. 407-408.*

4. EEN KANS KOESTEREN

A. Hoe breidde de gemeente zich uit naar de eilanden in de Middellandse Zee en ten noorden van Judea als gevolg van de verstrooiing door de vervolging? Handelingen 11:19-21.

B. Welke stad was een bijzonder vruchtbaar veld voor het evangelie, welk plan werd gemaakt om het vollediger te ontwikkelen en waarom? Handelingen 11:22-26 (eerste deel).

“Barnabas ... werd naar Antiochië, de metropool van Syrië, gestuurd om de gemeente daar te helpen. Hij werkte daar met groot succes. Naarmate het werk toenam, verzocht en kreeg hij de hulp van Paulus; en de twee discipelen werkten een jaar samen in die stad, onderwezen de mensen en voegden velen toe aan de gemeente van Christus.

Antiochië had zowel een grote Joodse en niet-Joodse bevolking; het was een geweldige plaats voor liefhebbers van gemak en plezier, omdat de gezonde ligging, het prachtige landschap en de rijkdom, cultuur en verbetering er centraal stonden. De uitgebreide handel maakte het tot een plaats van groot belang, waar mensen van alle nationaliteiten werden gevonden. Het was daarom een stad van luxe en ondeugd.” –*The Story of Redemption*,

C. Wat onderscheidde de gemeente in Antiochië? Handelingen 11:26 (laatste deel).

“Hier werden de discipelen voor het eerst christenen genoemd. Zij kregen hun naam, omdat Christus het hoofdthema was van hun prediking, onderwijs en gesprek. Zij vertelden voortdurend de gebeurtenissen van Zijn leven gedurende de tijd, waarin Zijn discipelen werden gezegend met Zijn persoonlijk gezelschap. Zij waren altijd onvermoeibaar bij Zijn leringen, Zijn wonderen van het genezen van zieken, het uitwerpen van duivels en het opwekken van doden tot leven. Met trillende lippen en tranende ogen spraken zij over Zijn doodsstrijd in de hof, Zijn verraad, beproeving en terechtstelling, de verdraagzaamheid en nederigheid, waarmee Hij de vernedering en marteling doorstond, die Hem door Zijn vijanden waren opgelegd, en het Goddelijke medelijden, waarmee Hij bad voor hen, die Hem vervolgden. Zijn opstanding en hemelvaart en Zijn werk in de hemel als een Middelaar voor de gevallen mens waren vreugdevolle onderwerpen voor hen. De heidenen mochten hen best christenen noemen.” –*The Story of Redemption*, blz. 302.

5. MEDELIJDEN MET DE BEHOEFTIGE

- A. Welke welwillende daad ondernamen de broeders van Antiochië, toen zij de profetie hoorden, dat er hongersnood zou komen over de hele wereld? Handelingen 11:27-30. Hoe is dit een voorbeeld voor christenen in alle tijden? Handelingen 20:35.**

“Omstandigheden kunnen zich voordoen, dat sommigen, die God liefhebben en gehoorzamen, arm worden. Anderen zijn niet nauwgezet; zij kunnen geen beheer voeren. Weer anderen vervallen tot armoede door ziekte en tegenslag. Maar wat ook de oorzaak is, zij verkeren in nood, en hen helpen is een belangrijk onderdeel van het zendingswerk.

Al onze gemeenten moeten zorgen voor hun eigen armen. Onze liefde voor God moet tot uitdrukking komen in goede werken voor de armen en zieken onder de huisgenoten des geloofs, wier nooddrift ons ter ore komt en onze zorg vraagt. Elke ziel staat onder bijzondere verplichting tegenover God om Zijn goede armen met bijzonder mededogen te bejegenen. In geen enkel opzicht mag men dezen voorbijgaan...

Daar was in Jeruzalem hongersnood geweest en Paulus wist, dat velen der christenen her- en derwaarts verstrooid waren, en dat zij, die gebleven waren, eveneens beroofd zouden zijn van menselijk medelijden en blootgesteld aan godsdienstige vijandschap. Daarom vermaande hij de gemeenten om geldelijke steun te zenden aan hun broederen in Jeruzalem. Het bedrag, dat door de gemeenten werd bijeengebracht, ging de verwachting der apostelen ver te boven. Gedrongen door de liefde van Christus gaven de gelovigen milddadig, en onder hen heerste blijdschap, omdat zij aldus hun dankbaarheid tegenover hun Verlosser en hun liefde voor de broederen konden uiten. Dit is de ware grondslag van het liefdewerk in overeenstemming met Gods Woord.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 2, blz. 534, 535.*

VRIJDAG

11 juni

TERUGBLIK

- 1. Hoe kan ik een invloed doen gelden in mijn gemeente, zoals die van Tabitha?**
- 2. Wat zegt dit over Cornelius?**
- 3. Welke vooraanstaande persoon ken ik, die eigenlijk open kan staan voor de waarheid?**
- 4. Er kan een stad zijn als Antiochië bij mij in de buurt, die waarheid nodig heeft. Waar is deze?**
- 5. Waarom moet ik altijd het belang van christelijke liefdadigheid overwegen?**

Gods waarheid gerechtvaardigd

Tekst om te onthouden: “En het Woord Gods wies, en vermenigvuldigde” (Handelingen 12:24).

“De waarheid wordt door God geïnspireerd en beschermd en zij zal over alle tegenstand zegevieren.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 11.*

Aanvullende studie : : –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 109-116, 125-127;*
–*Eerste Geschriften, blz. 108-119.*

ZONDAG

13 juni

1. EEN GEMANIPULEERDE REGERING

- A. Welke politieke acties voerde de koning over Judea, Herodes Agrippa I (neef en zwager van de Herodes in de tijd van Christus), aangespoord door kwaad gezinde mannen, uit tegen Gods werk en waarom? Handelingen 12:1-4.**

“Terwijl de Joden hun bevrijding uit Egypte vierden en grote ijver voor de wet van God voorwendden, overtraden zij tegelijkertijd ieder beginsel van die wet door de gelovigen in Christus te vervolgen en te doden...”

Herodes' daad van de terechtstelling van Jacobus vond bij de Joden bijval, ofschoon sommigen het betreurden, dat deze in stilte had plaatsgevonden. Zij waren van mening, dat een openbare terechtstelling de gelovigen en degenen, die met hen instemden nog meer zou hebben verschrikt. Daarom hield Herodes Petrus in bewaring, om door het publieke schouwspel van diens terechtstelling de Joden nog meer te kunnen behagen. Maar de gedachte rees, of het wel raadzaam was de eerbiedwaardige apostel voor al het volk, dat zich in Jeruzalem had verzameld, naar buiten te brengen. Men vreesde, dat de aanblik van zijn executie het medelijden van de menigte zou opwekken.

Ook vreesden de priesters en oversten, dat Petrus zich met een van die indrukwekkende oproepen tot het volk zou richten, waarmee hij hen reeds herhaaldelijk had aangespoord het leven en karakter van Jezus te overdenken, oproepen die zij met al hun argumenten niet hadden kunnen weerleggen.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 109-110.*

2. CRISIS IN DE EERSTE GEMEENTE

A. Waarom moeten wij niet verbaasd zijn over de vervolging, die de eerste gemeente het hoofd moest bieden? 1 Petrus 4:12-13.

“Ons grote Voorbeeld, dat in de glans van Zijn Vaders heerlijkheid was, werd door mensen veracht en verworpen. Smaad en leugen volgden Hem. Zijn uitgekozen discipelen waren levende voorbeelden van het leven en de geest van hun Meester. Zij werden geëerd met striemen en opsluiting; en het was tenslotte hun deel om hun bediening met hun bloed te bezegelen.” –*Testimonies for the Church 2*, blz. 345.

B. Hoe antwoordde de gemeente op Petrus' gevangenschap? Handelingen 12:5.

“De dood van Jacobus veroorzaakte onder de gelovigen grote smart en ontsteltenis. Toen ook Petrus werd gevangengenomen, hield de gehele gemeente zich gedurig bezig met vasten en bidden...”

Terwijl de terechtstelling van Petrus onder verschillende voorwendsels tot na het Pascha werd uitgesteld, hadden de leden der gemeente tijd voor diepgaand zelfonderzoek en ernstig gebed. Zij baden zonder ophouden voor Petrus, want zij voelden, dat hij voor het werk niet kon worden gemist. Zij waren ervan bewust, dat een tijdstip was bereikt waarop, zonder de speciale hulp van God, de gemeente van Christus zou worden uitgeroeid...

De dag van Petrus' terechtstelling was ten slotte vastgesteld, maar nog steeds stegen de gebeden van de gelovigen ten hemel. En terwijl zij met alle inspanning en deelneming in vurige smeekbeden om hulp riepen, hielden Gods engelen over de gevangen apostel de wacht.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 109-110.

C. Hoe vast was de zekerheid van Petrus' knechtschap? Handelingen 12:6.

“Herodes herinnerde zich de bevrijding van de apostelen, die eertijds had plaatsgevonden en hij nam daarom in dit geval dubbele voorzorgsmaatregelen. Om iedere mogelijkheid tot bevrijding uit te sluiten was Petrus onder de bewaking van zestien soldaten gesteld, die, in verschillende wachten ingedeeld, hem dag en nacht bewaakten... Met stevig vergrendelde en streng bewaakte gevangenisdeuren was, voor zover het menselijke hulp betrof, iedere kans op bevrijding of ontvluchting uitgesloten.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 110-111.

3. GOD HEEFT DE LEIDING

A. Beschrijf het wonder, dat voor Petrus in de gevangenis werd verricht. Handelingen 12:7-11.

“Maar de grendels, de tralies en de Romeinse wacht, die op doeltreffende wijze elke mogelijkheid van menselijke hulp buiten sloten, zouden slechts dienen om de triomf van God in de bevrijding van Petrus des te volkomener maken...

Hij (de engel) loopt op de deur toe, gevolgd door de gewoonlijk spraakzame Petrus, die thans echter stom van verbazing is. Zij stappen over de wacht heen en komen bij de zwaar vergrendelde deur, die vanzelf opengaat en zich onmiddellijk weer sluit, terwijl de wachten binnen en buiten bewegingloos op hun post staan.

Zij bereiken de tweede deur, die evenals de eerste van binnen en van buiten wordt bewaakt. Deze gaat evenals de eerste zonder geknars van scharnieren of lawaai van ijzeren grendels open. Zij gaan erdoor en de deur gaat weer geruisloos dicht. Op gelijke wijze gaan ze door de derde deur en bevinden zich dan vrij op straat. Geen woord wordt gesproken. Er is geen geluid van voetstappen. Omhuld door licht van verblindende glans zweeft de engel voorop en Petrus, verward en nog steeds gelovend, dat hij droomt, volgt zijn bevrijder. Zo gaan zij een straat ver, waarna de engel, wiens opdracht hiermee is vervuld, plotseling verdwijnt...

Zijn (Petrus') polsen, gezwollen door het dragen van de wrede ijzers, waren van de handboeien bevrijd. Hij beseft, dat zijn vrijheid geen misleiding, geen droom of visioen was, maar een gezegende werkelijkheid.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 111-112.*

B. Wat deed Petrus, alsof hij zich op een vertrouwde plaats bevond? Handelingen 12:12-17. En wat gebeurde er met de schuldige koning? Verzen 21-23.

“Herodes wist, dat hij de loftuitingen en huldebetuigingen, die hem werden aangeboden, volstrekt niet verdiende; toch aanvaardde hij de vergoding van het volk als iets, dat hem toekwam...

Maar plotseling kwam er een verschrikkelijke verandering over hem. Zijn gelaat werd doodsbleek en verwrongen van pijn. Grote zweetdruppels kwamen uit de poriën tevoorschijn. Hij stond voor een ogenblik als aan de grond genageld door pijn en schrik. Dan wendde hij zijn vaalbleek gelaat tot zijn ontstelde vrienden, hij schreeuwde met holle, vertwijfelde klanken: Hem die gij als een god hebt verheerlijkt, is ten dode opgeschreven... Hij wist, dat God nu met hem, de meedogenloze vervolger, afrekende.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 114.*

4. EVANGELIE OPDRACHT**A. Wat is er nodig, naarmate de evangelieboodschap zich uitbreidt naar nieuwe plaatsen en waarom? Handelingen 12:24-25; 13:1-3.**

“Ik zag, dat de kerk zijn verantwoordelijkheid moet gevoelen en zorgvuldig en aandachtig letten moet op het leven, de hoedanigheden en de wandel over het algemeen van degenen, die voorgeven leermeesters te zijn. Indien er geen onmiskenbaar bewijs gegeven wordt, dat God hen geroepen heeft, en dat het ‘wee’ op hen rust, indien zij geen gehoor geven aan deze roepstem, is het de plicht van de kerk om handelend op te treden en het bekend te maken, dat deze personen niet door de kerk als leermeesters erkend worden. Dit is het enige, dat de kerk kan doen om eerlijk te staan in deze zaak: want de last ligt op de kerk...

(Evangelie opdracht) Dit is onontbeerlijk om de kerk tot de eenheid des geloofs te brengen. Ik zag, dat de kerk in de dagen der apostelen in gevaar verkeerde van misleid en bedrogen te worden door valse leraars. Daarom kozen de broeders en zusters mannen, die goede blijken gegeven hadden, dat zij in staat waren hun eigen huizen wel te regeren, en orde in hun eigen gezinnen te houden, en degenen, die in duisternis verkeerden, licht konden brengen. God werd over zulke mannen geraadpleegd, en dan, naardat de mening van de kerk en de Heilige Geest was, werden zij door oplegging der handen, afgezonderd. Hun opdracht van God ontvangen hebbende, en in het bezit van de goedkeuring der kerk zijnde, gingen zij uit, dopende in de naam des Vaders, des Zoons en des Heiligen Geestes, en het avondmaal van het huis des Heeren bedienende, menigmaal de heiligen dienende, door hun het zinnebeeld van het gebroken lichaam en het vergoten bloed van de gekruisigde Heiland aan te bieden, ten einde van Zijn lijden en dood in het geheugen van Gods geliefde kinderen levendig te houden.

Ik zag, dat wij nu niet veiliger zijn voor valse leraars dan in de dagen der apostelen; en indien wij ook niet meer doen, behoren wij even bijzondere maatregelen te nemen, als zij genomen hebben om de vrede, eensgezindheid en eenheid van de kudde te verzekeren. Wij hebben hun voorbeeld en moeten dit volgen. Broeders van ondervinding en gezond verstand moeten samenkomen, en het Woord van God en de bekrachtiging des Heiligen Geestes volgende, moeten zij, met ernstig gebed, de handen opleggen aan degenen, die voldoende bewijs gegeven hebben, dat zij de opdracht van God hebben verkregen; en dezulken moeten afgezonderd worden om zich geheel en al aan Zijn werk te wijden. Deze handelwijze zou tonen, dat de kerk hun uitgaan als afgezanten om de ernstige boodschap, die ooit aan de mensen gegeven is, te verkondigen, bekrachtigt.” *—Eerste Geschriften, blz. 112-114.*

5. EEN ZIEL STAAT OP HET SPEL

- A. Waar gingen Barnabas en Saulus vervolgens heen tijdens hun zendingswerk en met welk obstakel werden zij geconfronteerd? Handelingen 13:4-8.**

“Satan laat het niet zonder tegenstand de stichting van het Koninkrijk Gods op aarde toe. De krachten van de boze zijn in een voortdurende strijd verbonden tegen de tot verbreiding van het evangelie aangewezen arbeidskrachten; en deze machten der duisternis zijn vooral dan werkzaam, wanneer de waarheid aan mensen van vermaardheid en uitgesproken rechtschapenheid wordt verkondigd. Zo was het toen Sergius Paulus, de landvoogd van Cyprus, de evangelieboodschap beluisterde. De landvoogd had de apostelen laten roepen om zich omtrent de boodschap, die zij kwamen verkondigen, te laten onderrichten; en nu probeerden de machten der duisternis, werkend door de tovenaars Elymas, hem door hun verderfelijke invloeden van het geloof te weerhouden en zo Gods bedoeling te verijdelen.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 125-126.*

- B. Hoe bestrafte Paulus vrijmoedig degene, door wie de vijand werkte, en behaalde hij zo een overwinning voor het evangelie? Handelingen 13:9-12.**

“De tovenaars had zijn ogen voor de getuigenissen van de waarheid gesloten. De Here sloot nu in gerechtvaardigde toorn zijn natuurlijke ogen en onttrok het daglicht aan hem. Deze blindheid was niet van blijvende aard, maar slechts voor een tijd, opdat hij daardoor tot berouw zou worden gemaand en tot het zoeken van vergeving bij de God, die hij zo diep had gegriefd. De verbijstering, waarin hij zodoende was geraakt, maakte dat zijn sluwe kunsten tegen de leer van Christus niets konden uitrichten. Het feit, dat hij gedwongen was in blindheid rond te tasten, bewees aan allen, dat de wonderen, die de apostelen tot stand hadden gebracht, ... door de kracht Gods waren geschied.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 126.*

VRIJDAG

18 juni

TERUGBLIK

1. Hoe worden samenzweringen, zoals die tussen de Joden en Herodes, nu herhaald?
2. Wat kunnen wij doen, als wij onmogelijke obstakels, zoals Petrus' gevangenschap, tegenkomen?
3. Waarom kunnen de details van Petrus' bevrijding mij hoop geven?
4. Wat is de belangrijkste kwalificatie, die nodig is voor de leraren van het evangelie?
5. Waarom moet ik niet ontmoedigd zijn, als ik voor nieuwe zielen werk?

Verder reiken dan onze geriefelijkheidszone

Tekst om te onthouden: “En op de volgende sabbat kwam bijna de gehele stad samen, om het Woord Gods te horen” (Handelingen 13:44).

“Niemand zal kunnen zeggen, wanneer de bewegingen van Gods Geest gerealiseerd zullen worden of in welke richting of door wie het zich zal manifesteren...

Er zullen op een dag duizenden tot de waarheid bekeerd worden, die op het elfde uur de waarheid en bewegingen van de Geest van God zien en erkennen.” –The Ellen G. White 1888 Materials, blz. 754-755.

Aanvullende studie : : –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 127-134.

ZONDAG

20 juni

1. LICHT VOOR DEGENEN IN DUISTERNIS

- A. Waar gingen Paulus en zijn gezelschap op de Sabbat als zendelingen naartoe, van Pafos op het eiland Cyprus, tot voorbij Perge (aan de zuidelijke Middellandse Zeekust, nu Turkije)? Handelingen 13:13-14 (ver weg van de Syrische stad die dezelfde naam draagt in Handelingen 11).**

“Paulus en zijn metgezel zetten hun reis voort, waarbij zij zich naar Perge in Pamphylië begaven. De weg viel hun zwaar. Zij moesten aan moeiten en ontberingen het hoofd bieden en waren aan alle kanten door gevaren omringd. In de dorpen en steden, waar zij doortrokken en op de eenzame wegen waren zij door zichtbare en onzichtbare gevaren omgeven. Doch Paulus en Barnabas hadden geleerd op de bevrijdende kracht Gods te vertrouwen. Hun harten waren van brandende liefde vervuld voor zielen, die de ondergang tegemoet gingen. Als trouwe herders op zoek naar de verloren schapen, schonken zij geen aandacht aan eigen gemak en behaaglijkheid. Zichzelf vergetend, wankelden zij niet, wanneer vermoeidheid, honger en koude hun deel waren. Zij hadden slechts één doel voor ogen, de redding van hen die ver van de kudde waren afgedwaald.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 127.

- B. Wat gebeurde er op dat moment met Johannes Markus? Handelingen 12:25; 13:5, 13.**
-

2. JODEN EN HEIDENEN OP DE SABBAT

- A. Welke gelegenheid werd Paulus geboden in de synagoge in Antiochië, en wat kunnen wij leren van hoe dit tegenwoordig van toepassing is? Handelingen 13:15.**

“U kunt de mogelijkheid hebben om in andere gemeenten te spreken. Denk bij het verbeteren van deze kansen aan de woorden van de Heiland: ‘Weest dan voorzichtig gelijk de slangen, en oprecht gelijk de duiven’. Wek de haat van de vijand niet op door beschuldigende toespraken te houden. Zo zult u deuren sluiten voor de ingang van de waarheid. Er moeten duidelijke boodschappen worden gebracht. Maar pas op voor het opwekken van vijandschap. Er moeten veel zielen gered worden. Houd elke harde uitdrukking in bedwang. Wees in woord en daad wijs tot redding, en vertegenwoordig Christus voor iedereen met wie u in contact komt. Laat iedereen zien, dat uw voeten geschoeid zijn met de bereidheid van het evangelie van vrede en goede wil voor de mensen. Wonderbaarlijk zijn de gevolgen, die wij zullen zien, als wij in het werk gaan, dat vervuld is met de Geest van Christus. Er zal hulp komen in onze noodzaak, als wij het werk in gerechtigheid, barmhartigheid en liefde voorwaarts brengen. De waarheid zal zegevieren en de overwinning wegdragen.” –*Evangelism*, blz. 563-564.

“Laat getrouwe, Godvrezende, ernstige werkers, hun leven met Christus geborgen in God, bidden en werken voor eerlijke predikanten, die zijn opgeleid om het Woord des levens verkeerd te interpreteren.” –*Evangelism*, blz. 562.

“Predikanten en de wijze mannen van de wereld moeten worden getest door het licht van de tegenwoordige waarheid. De boodschap van de derde engel moet verstandig voor hen worden geplaatst, in zijn ware waardigheid.” –*Evangelism*, blz. 563.

- B. Toen Paulus de geschiedenis van de Hebreeuwse natie vertelde en genadig naar de boodschap van Christus leidde, alles gebaseerd op de vervulling van de Schrift, wat was zijn besliste oproep? Handelingen 13:38-41.**

-
- C. Hoe werden verschillende harten geraakt op deze vruchtbare Sabbat? Handelingen 13:42-43.**

“(Zie Handelingen 13:38-39). De Geest van God begeleidde de woorden, die werden gesproken, en harten werden bewogen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 129.

3. EEN GEESTELIJKE STRIJD

A. Wat gebeurde er op de volgende sabbat als gevolg van Paulus' tegenwoordige waarheidsboodschap aan zowel Joden als heidenen? Handelingen 13:44. Welke jaloerse reactie volgde deze uitstorting van enthousiasme? Vers 45.

B. Tot wat werd Paulus ten slotte gedwongen te verklaren en met welke gevolgen? Handelingen 13:46-49. Wat moeten wij begrijpen van zijn doel?

“Zij (de heidenen) verheugden zich uitermate, dat Christus hen als kinderen van God erkende, en met een dankbaar hart luisterden zij naar de tot hen gesproken woorden. Zij, die geloofden, deelden ijverig de evangelieboodschap aan anderen mede, en zo ‘verbreidde het woord des Heren zich door het gehele land’...

Ofschoon Paulus en Barnabas zich te Antiochië in Pisidië tot de heidenen wendden, staakten zij anderzijds daar, waar zich maar een gunstige gelegenheid voordeed om gehoor te vinden, het werk voor de Joden niet. Later predikten Paulus en zijn metgezel in Thessalonica, in Corinthe, in Efeze en in andere belangrijke middelpunten het evangelie zowel aan de Joden als aan de heidenen. Toch waren hun voornaamste krachten voortaan gericht op de opbouw van het Koninkrijk Gods in heidense gebieden, onder mensen, die slechts weinig of geen kennis van de ware God en Zijn Zoon hadden.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 130.*

C. Wat was de volgende tactiek van de jaloerse mensen? Handelingen 13:50. Hoe reageerden de gelovigen en welke woorden van hun Meester maakte dit mogelijk? Handelingen 13:51-52; Mattheüs 5:11-12.

“Wanneer iemand de liefde van Christus en de schoonheid der heiligheid naar voren brengt, trekt hij de onderdanen van Satans koninkrijk van hem af, en de vorst van het kwaad wordt geprikkeld om dit tegen te gaan. Vervolging en smaad wachten allen, die zijn aangedaan met de Geest van Christus. De aard van de vervolging wisselt met de tijden; maar het beginsel, de geest die hieraan ten grondslag ligt, is dezelfde, die de uitverkorenen des Heeren heeft gedood sinds de dagen van Abel.” –*Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, blz. 32.*

4. IKÓNIUM

- A. Waarom kan ieder van ons geïnspireerd worden door de resultaten, die bereikt zijn tijdens het zendingsbezoek aan Ikónium? Handelingen 14:1.**
-

“Een ieder moet van de grote Leraar leren en daarna het geleerde aan anderen mededelen. God heeft aan een ieder van Zijn boodschappers een persoonlijk werk te doen gegeven. Er is verscheidenheid van gaven, maar alle arbeiders moeten, geleid door de heiligende invloed van de Heilige Geest, in eensgezindheid zich aaneensluiten. Als zij het evangelie van genade bekendmaken, zullen velen door de kracht Gods overtuigd en bekeerd worden. Het menselijke instrument is met Christus verborgen in God, en Christus verschijnt als de voornaamste onder tienduizenden, als Eén, die in alle opzichten beminnelijk is.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 201.*

- B. Waarom moeten wij niet ontmoedigd zijn door wat prompt volgde op het succes te Ikónium? Handelingen 14:2; Psalm 69:8-10.**
-

“Nooit werd iemand onder de mensen wreder belast dan de Zoon des mensen. Hij werd uitgelachen en bespot om Zijn onwankelbare gehoorzaamheid aan de beginselen van Gods heilige wet. Zij haatten Hem zonder oorzaak. Nochtans stond Hij rustig voor Zijn vijanden, en verklaarde, dat smaad een deel is van het christelijk erfdeel, en Hij gaf Zijn volgelingen raad, hoe zij de pijlen der haat moesten opvangen, Hij vermaande hen niet zwak te worden tijdens vervolging.

Hoewel laster iemands goede naam kan bezoedelen, kan het karakter er niet door besmet worden. Dat wordt door God bewaard. Zolang wij niet toestemmen in de zonde, is er geen macht, duivels of menselijk, die een smet op de ziel kan werpen. Een man, wiens hart verankerd is in God, is dezelfde in het uur, waarin hij het meest beproefd en het meest ontmoedigd wordt als in de tijd, waarin hij voorspoedig was, toen het licht en de gunst van God op hem schenen te rusten. Zijn woorden, zijn motieven, zijn daden worden misschien verkeerd verklaard en vervalst, maar het raakt hem niet, omdat er voor hem grotere belangen in het spel zijn...

Christus weet alles, wat verkeerd begrepen en verkeerd verklaard wordt door de mensen. Zijn kinderen kunnen het zich veroorloven met rustig geduld en vertrouwen te wachten, hoe zeer ze ook gehaat en veracht worden.” –*Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, blz. 34.*

5. DE LIEFDE VAN CHRISTUS GETOOND

- A. Hoe slaagden de apostelen erin een groot deel van de vooroordelen, die zij het hoofd moesten bieden als gevolg van kwaadaardige geruchten, op te lossen? Handelingen 14:3-4.**

“Door middel van valse en overdreven berichten wisten zij de overheid vrees in te boezemen, dat de gehele stad in gevaar verkeerde en tot oproer werd aangezet. Zij gaven te kennen, dat grote scharen zich bij de apostelen aansloten en deden het voorkomen, dat dit plaatsvond met heimelijke en gevaarlijke bedoelingen.

Als gevolg van deze beschuldigingen werden de discipelen herhaaldelijk voor de overheid gebracht; maar hun verdediging was zo zuiver en vol inzicht, en hun verklaring van hetgeen zij leerden zo rustgevend en begrijpelijk, dat zich een sterke invloed in hun voordeel deed gelden. Ofschoon de stadsbestuurders door de valse geruchten, die ze over de apostelen hadden vernomen, bevooroordeeld waren, waagden zij het toch niet hen te veroordelen. Zij konden slechts tot de erkenning komen, dat het onderwijs van Paulus en Barnabas ten doel had de mensen om te vormen tot deugdzame, ordelievende burgers van de maatschappij, en dat de zedelijke gedragingen en de goede orde in de stad zich verbeterden, wanneer de door de apostelen onderwezen waarheden werden aanvaard.”
–*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 132-133.*

- B. Wat moesten de apostelen uiteindelijk doen? Handelingen 14:5-7; Matthéüs 10:23.**

“Vrienden van de apostelen, ofschoon ongelovigen, waarschuwd hen voor de boosaardige plannen van de Joden en drongen er bij hen op aan zich niet nodeloos aan de woede van de menigte bloot te stellen, maar hun leven in veiligheid te brengen. Paulus en Barnabas verlieten daarop vrijwillig en in het geheim Iconium en lieten het aan de gelovigen over het werk voor een tijd alléén voort te zetten. Doch zij namen in geen geval voorgoed afscheid. Zij waren voornemens terug te keren, zodra de opwindung was geluwd om dan het begonnen werk te voltooien.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 133.*

TERUGBLIK

- 1. Hoe zou ik, net als Johannes Markus, verleid kunnen worden om terug te schrikken voor ontberingen?**
- 2. Waarom moet ik bidden om gelegenheden, zoals Paulus dit in Antiochië ondervond?**
- 3. Net zoals heidenen zich verheugden over het evangelie, hoe zullen velen binnenkort hetzelfde doen?**
- 4. Wat moet ik altijd bedenken, als ik met onrechtvaardige laster wordt geconfronteerd?**
- 5. Waarom kan ik geïnspireerd worden door de enorme liefde, getoond door de apostelen?**

Eerste Sabbatgaven

**3 april, voor het Spaanse
zangboek
(zie biz. 4)**

**1 mei, voor Wereld Zendingen
(zie biz. 25)**

**5 juni, voor een hoofdkantoor
in DR Congo
(zie biz. 51)**